

El Figarot

Butlletí dels Castellers de Vilafranca SEGONA ÈPOCA AGOST 2004 PREU 3€

número

34

2003:
mantenint
la primera línia

Nou anys
de somni

Som així.
Radiografia dels
Castellers de Vilafranca

**Més Vectra CDTi per triar.
Més potència per gaudir.**

Nova gamma CDTi 1.9 de 120 i 150 CV i 3.0 de 177 CV

Descobreix tota la potència de l'avançada tecnologia CDTi Common Rail Dièsel Turbo Injecció de l'Opel Vectra en els seus nous motors 1.9 de 120 i 150 CV i 3.0 de 177 CV. Un vehicle pensat per rendir sempre al màxim, amb el mínim consum.

Tens un Vectra des de 17.340€*.

Opel. Idees noves. Cotxes millors.

*PVP recomanat pel fabricant a la Península i les Balears fins al final del mes per als vehicles Vectra Sedan Essentia 1.8 16 V 122 CV IVA, impost de matriculació, transport, kit d'accessoris, descompte promocional Pla Prever inclòs. Preu vàlid any model 04. Model visualitzat: Opel Vectra GTS. Gamma Vectra: consum (l/100 km) mixt des de 5,4 fins a 8,5. Emissió de CO₂ (g/km) des de 151 fins a 204.

Jounou, S.A

Avda. Tarragona, 139. Tel. 938 900 303. VILAFRANCA DEL PENEDÈS
Ctra. Vilanova-Sitges, Km. 42,3. Tel. 938 142 264. ST. PERE DE RIBES / VILANOVA
Ctra. Nacional 340, Km.1187. Tel. 977 667 760. EL VENDRELL

Índex

Lluís Esclassans. Equilibri, seny, valor i força	4
Això arrenca bé	9
Nou anys de somni	10
Som així. Radiografia dels Castellers de Vilafranca	18
De les gralles al timbal...	22
Fer castells i recordar-los	26
Mantenint la primera línia	31
Castells de nova fornada	45
«Pensar en casteller» va guanyar el VI Certamen Poètic	54
El club superverd	59
Pinya jove	61
El Figa-rot	62
Els altres cracks també llegeixen El Figarot	64
El pare Ricarte i el Serra, dos amics castellers que ens han deixat	64
Castells a banda	65
L'altra cara dels castellers: Alistair Purnell «Fred»	66

Butlletí dels Castellers de Vilafranca

segona època. Número 34. agost del 2004

EDITA

Castellers de Vilafranca. Estatge social: General Prim, 11
08720 Vilafranca del Penedès. Apartat de correus 313

CONSELL DE REDACCIÓ

Xavi Carrasco, Miquel Ferret, Joan Montserrat, Rafael Salvadó, Biel Senabre.

COL·LABORADORS

Joan Badell, Josep Cabré, Neus Cristià, Xevi Fernández, Pere Ferrando, Miquel A. Gallart, Jordi Galtés, Joan Guixeras, Lluís López, Joan Marquès, Eloi Miralles, Èrica Obiols, Ricard Rafecas, Josep Ribas, Ton Rubires, Òscar Serramià i David Tudela.

FOTO PORTADA

Miquel Arroyo

DISSENY GRÀFIC

Ricard Aranda

FOTOCOMPOSICIÓ, FOTOLITS, MUNTATGE I IMPRESSIÓ

Gràfiques Kerpe, S.L. Pere el Gran, 16. 08720 Vilafranca del Penedès
Dip. L. B-29.663/86

AMB EL SUPORT DE

Generalitat de Catalunya
Conselleria de Benestar Social

Ajuntament de
Vilafranca del Penedès

Editorial

Nova etapa, noves expectatives

Josep Cabré

Enguany els Castellers de Vilafranca hem iniciat una nova època. Tenim un nou cap de colla, el Lluís Esclassans, i un nou equip tècnic. També hi ha hagut canvis a la Junta perquè se n'ha renovat gairebé la meitat; l'altra meitat hi és des de fa uns anys i això ha aportat una bona experiència. Cal destacar la joventut de la Comissió Tècnica i de la Junta, però, tot i amb això, també és important de tenir en compte l'experiència que acumulen ja que tant el cap de colla, com el sotsca de colla, com molts dels altres components dels dos equips ja fa més de quinze anys que pertanyen als Castellers de Vilafranca.

Com a president, us demano suport al nou equip, il·lusió i ganes. El dia de l'assemblea que es va convocar per escollir el nou cap de colla, el gener passat, va ser un dia clau per començar amb bon peu la nova etapa. Es volia que, encara que només es presentés una candidatura, l'elecció es ratifiqués. Aquella nit el guanyador de Cal Figarot era ple de castellers i castelleres i d'aficionats i aficionades. El 84% dels qui van votar van donar el suport a la candidatura que es va presentar. A l'altre 16% els he de dir que no els decebrem i que treballarem perquè, d'aquí un temps, no tinguin cap dubte de la nostra feina.

L'endemà mateix ja vam començar a treballar per la colla i creiem que l'ambient dels assaigs ha estat i és molt bo per afrontar aquesta primera temporada. La primera meitat de la temporada ha estat excel·lent i veiem que disfrutem fent castells i que celebrem cada castell, un a un. És un bon senyal.

Pel que fa a la Junta, hem organitzat moltes activitats i hem tirat endavant moltes iniciatives, com el concert de Els Pets, un esdeveniment d'una envergadura molt important perquè mai la colla no havia afrontat un acte com aquest. També s'ha dissenyat un logotip que ens identifiï d'acord amb la modernitat dels temps que vivim. Tanmateix, vull aprofitar l'escrit per desfer confusions ja que cal deixar ben clar que el nou logotip no substituirà l'escut. L'escut el farem fer servir només per a activitats i actes oficials i el logotip s'utilitzarà, entre d'altres ocasions, en els articles de la botiga, les samarretes o els cartells.

Com s'ha fet en els últims anys, s'ha organitzat un Musicalfigarot que ha reunit actuacions diverses, al gust de tothom. I més activitats, com la calçotada, en què van participar més de dues-centes persones; el concurs de paelles, i el sopar del peu, entre d'altres.

Tenim tots els asos a la màniga per tornar a afrontar la temporada amb èxit. Ens esperen grans diades, com Sant Fèlix i el concurs. S'ha d'aconseguir una bona base per afrontar aquests reptes. Podem somniar de guanyar el Concurs, però, per aconseguir-ho, s'ha de treballar molt i molt, i anar a la nostra. No hem de mirar si aquests estan molt bé i els altres molt malament; hem de fer la nostra feina; hem d'anar a l'assaig i forjar un bon ambient per estar a punt per a totes les grans diades: aquesta és la base de tot.

Vull acabar dient que durant l'escrit he parlat de joventut, però és molt clar que, sense l'experiència de la gent veterana, no aniríem enlloc. Aquest any han deixat la Junta i la tècnica persones que feia molts anys que hi eren: el Melilla, el David, el Mènec, l'Eloi, el Masó. Ni se'ns passa pel cap de deixar-los de banda perquè duen moltes batalles a l'esquena. La colla som tots: hem de conjuntar la veterania i la joventut perquè, altrament, no anirem enlloc. I hem de fer que sempre hi hagi diàleg: si hi ha algun conflicte, si es vol manifestar una inquietud, si es pretén fer una proposta o expressar una queixa, n'hem de parlar.

La Comissió Tècnica i la Junta desitgem que tots visquem una bona temporada, que disfrutem dels castells i que tinguem il·lusió. I, una vegada més, que aquest any torni a ser dels millors.

Foto: Fèlix Miró

Lluís Esclassans

Joan Quetany Pujo-segur

Equilibri, seny, valor i força

*«El tres de deu s'està tornant
la urgència històrica de la colla»*

Disset anys com a casteller de Vilafranca. I un interminable nombre de castells a les espatlles, a l'abast només d'una minoria selecta. Amb unes qualitats innates, que l'havien fet habitual a l'extensa gamma de castells de la nostra colla, va sorprendre qui més qui menys presentant-se com a cap de colla, en un repte potser encara més difícil que els castells que havia parat fins aquell moment. I és que s'ha fet càrrec dels destins dels verds després dels incontestables èxits del tàndem Melilla-Miret, i en un moment en què sembla que el món casteller trontolli una mica en general. Esperem que la nostra colla en continuï sent l'excepció i que el Lluís apugui encara més el llistó dels Castellers de Vilafranca. Acostumat a les maratons, tot just acaba de començar la seva carrera de fons més important. Segur que no li fallaran les forces.

A les teves primeres paraules com a cap de colla vas invertir el lema casteller: Equilibri, seny, valor i força.

«De sempre m'ha agradat molt la tècnica, millorar aquest aspecte. En tots els pisos que he pujat m'ha faltat força i, per tant, ho he hagut de suplir amb tècnica».

És curiós que diguis això, tu que ets un manitàtic de la forma física.

«Sí. Penso que la gent que té llocs clau al tronc s'ha de cuidar. Jo mateix he comprovat que els anys que no m'he preparat del tot, he tingut lesions a l'esquena i he patit molt més. Sobretot amb castells de la gamma extra, com la torre de vuit o el quatre de nou net».

Quines qualitats creus que ha de tenir tot bon casteller?

«Si em refereixo al tronc, en primer lloc s'ha de tenir cap, s'ha de ser mentalment dur en els moments clau. A Sant Fèlix, o al concurs de Tarragona, has de tenir les idees molt clares. A banda d'això també calen qualitats innates. Per exemple, un escalador ho té més fàcil per ser casteller perquè té força a braços i cames, i sentit de l'equilibri. I sobretot capacitat de treball. Pel que fa al peu, tot i que és el que menys conec, mantenir la calma, aconseguir una concentració total, saber respirar».

I sacrifici, la temporada és molt dura i es fa molt llarga, i a la majoria de les colles s'està vivint una crisi.

«Aquí podríem entrar en el perquè hi ha menys gent als assajos. Nosaltres tenim la sort de ser una colla amb història prou arrelada. Però aquestes colles a les quals se'ls acaba l'al·licient i no poden fer cap castell nou són les que més ho poden notar. El que sí que ens cal és una entrada forta de

«De sempre m'ha agradat molt la tècnica, millorar aquest aspecte»

«Hem d'entrar en una dinàmica de renovació, i crec que seria bo que el cap de colla s'anés canviant cada dos anys»

«Penso que en la torre de nou amb folre podem quedar parats del que pot tirar amunt»

«El tres de deu és molt complicat tècnicament, molt més exigent que el quatre de nou perquè s'ha de lligar el folre i les manilles, i això és molt difícil d'aconseguir»

«Sant Fèlix és especial i diferent i no cal que hi tinguem privilegis»

jovent. Potser, d'això, no n'hem sabut prou i hauríem de millorar en aquest sentit. A banda, si vens del pom de dalt, millor».

Un casteller neix o es fa?

«Ja he dit abans que cal tenir qualitats innates, però assajant es millora molt. L'assaig és bàsic».

Per què el món casteller és tan propens a la polèmica?

«Vull creure que les polèmiques en què a vegades es veu envoltada la colla siguin perquè ja fa temps que som els millors i perquè estan cansats que any rere any estiguem a dalt de tot».

Prova d'això és que una part de la premsa no ens tracta gaire bé. Potser això es podria millorar...

«Tingues en compte que si l'actuació de la Bisbal, o la de Mataró, l'arriba a fer una altra colla, se n'hauria fet més ressò. Els mateixos periodistes ens diuen que no poden dir res més perquè ja està tot dit. Jo crec que ja no poden ser més repetitius amb els verds».

T'havies imaginat mai ser cap de colla?

«Com a possibilitat m'ho hauria imaginat quan hagués deixat de pujar. Potser hi ha una generació entremig que els tocava ser-ho abans que jo».

Com va ser que finalment vas proposar la teva candidatura?

«Tant el David Miret com el Melilla ens van donar totes les facilitats i el suport. Ens van animar. Vulguis o no, s'havia acabat una etapa, i a la colla li convenia un canvi. Hem d'entrar en una dinàmica de renovació, i crec que seria bo que el cap de colla s'anés canviant cada dos anys, perquè, si ha d'entrar gent jove, amb família, obligacions, feina..., quatre anys potser són massa».

Et deu portar molta feina i molts maldecaps. Quines compensacions hi trobes?

«Em pensava que em costaria més no pujar. He quedat parat que des de baix ho visc tant o més, ja que les sensacions quant a concentració o nervis són similars. Crec que un cap de colla no ha de pujar, perquè la seva missió és estar concentrat en el castell, pendent de si aquell primeres mans treballa bé, o de si el cassoleta està a punt. Suposo que és per la falta d'experiència, però després de cada assaig quedo amarat. Sobretot els primers mesos, que has de planificar la temporada. Una feina molt dura i que no veu la major part de la colla és començar a principi d'any amb la canalla, quan la resta encara no s'ha posat la faixa fins al

Foto: Fèlix Miró

mes d'abril. Ara ja hi estic una mica més acostumat i tot l'equip tècnic ho tenim més per mà.

Tenim molt bon equip tècnic, i a tots els estic molt agraït. Teníem el llistó molt alt, jo amb el Melilla, i sobretot l'Aleix Massana amb el David Miret. A més, actualment el segon cap de colla, el Pere de Sant Quintí, ha deixat de ser una figura gairebé simbòlica, i tot el que fem es parla i treballa en equip».

T'has tornat més diplomàtic des que ets cap de colla?

«Ho intento».

Moltes vegades, però, et deus haver de mossegat la llengua...

«Evidentment. També ens anem fent grans i tot t'ho mires des d'un altre punt de vista».

Quins castells tens en ment per a aquesta temporada?

«Parteixo de la base que el quatre i el tres de nou amb folre són uns castells consolidadíssims. El quatre de nou amb agulla i el cinc de nou són castells per treballar i fins ara les proves de cara a tirarlos estan sortint perfectes. A partir d'aquí, el quatre de nou només s'ha de provar si

existeixen garanties de descarregar-lo, i el tres de deu s'està tornant la urgència històrica de la colla».

La torre de nou amb folre sona molt bé. La veus assequible? Quina pot ser la clau d'aquest castell?

«Quan vaig veure les torres de vuit que va començar a provar la Jove de Valls, totes queien a la primera de canvi. Quan les vam començar a assajar nosaltres vam veure que les batzegades es podien aguantar. Penso que en la torre de nou amb folre podem quedar parats del que pot tirar amunt i que, tot i que serà un castell amb bellugueig, es pot treballar. La clau, o el problema, és que si es desmarxa massa d'hora serà molt difícil de defensar. A banda d'això, hem de tirar la canalla molt a poc a poc, i el cassoleta i l'anxaneta per separat».

Ha de ser dur després d'haver fet totes les torres de nou a quints, veure els castells des de la plaça.

«Sí, però em va fer molta il·lusió que la féssim a Mataró. A banda d'això estava plenament convençut de la capacitat dels qui hi van pujar. Em vaig quedar parat de com es veu de difícil des de baix. La torre va ser un dels primers castells que vaig tenir clar que no hi pujaria».

Has fet tant el tres de deu amb folre i manilles com el quatre de nou. Sincerament, quin veus més complicat, més exigent tècnicament?

«Ara mateix a la colla hi ha vuit o nou terços que poden fer el quatre de nou. Però amb el tres de deu amb folre i manilles ja ho veig més complicat. Tècnicament, al quatre de nou, no hi veig el què; pis per pis, no és gaire complicat perquè tan sols s'ha de fabricar un pis entremig. El tres de deu és molt complicat tècnicament, molt més exigent que el quatre de nou perquè s'ha de lligar el folre i les manilles, i això és molt difícil d'aconseguir».

És a dir que ni parlar-ne del quatre de nou com a castell total.

«Home, no és un castell fàcil, però considero que se l'ha magnificat i que n'hi ha de més difícils».

Potser els Castellers de Vilafranca no hem sabut promocionar prou els nostres castells.

«Això no és ben exacte. Tot va lligat amb el que t'he dit abans, ja fa massa temps que estem al capdavant i això pesa».

Ets partidari del concurs?

«Sí. En anys puntuals ha ajudat molt al món casteller en general. La rivalitat és bona i al concurs n'hi ha molta».

Les puntuacions proposades pel patronat a vegades ens han perjudicat. El pes específic d'algunes colles es fa notar?

«Quan hi va haver l'enrenou per les puntuacions proposades a principi de temporada, em vaig queixar perquè no volia que s'extrapoleessin a les places. Ara bé, si vas al concurs ho has de fer acceptant les bases, i, si no t'interessen, no hi vagis. És bo que els periodistes creïn puntuacions per a tot l'any i que les del concurs només siguin per a aquell dia».

Guanyar el concurs seria la teva major satisfacció a l'actual temporada, aquest any en què debutes com a cap de colla?

«Tot i que per Sant Fèlix s'ha de guanyar i donar-ho tot, si m'he de guardar un trumfo per al concurs, ho faré, perquè s'hi ha de guanyar».

S'ha tocat sostre al món casteller?

«Quant a castells d'aglutinar gent potser sí. Ara bé, assajant s'obre la viabilitat de la torre de nou amb folre, la torre de vuit o el tres de nou».

Tenies molt clar que per Sant Fèlix hi hagués sorteig.

«Sí, tot i entendre la posició del Melilla, que ha fet gran Sant Fèlix sortint primers i tirant el carro. Sortir quarts ens pot perjudicar els objectius. Per exemple, si caus en primera ronda, et pots trobar que qui surt primer porti dos castells i tu encara cap. Sant Fèlix és especial i diferent i no cal que hi tinguem privilegis. I tinc molt clar que anem a Sant Fèlix perquè ens ho hem guanyat».

Per Sant Fèlix, tres rondes i pilar.

«Ho reivindico perquè la igualtat que demanen altres colles s'aconsegueix així. No saltres moralment en tenim l'obligació».

Si abans de ser cap de colla ja et costava agafar el son la vigília del dia 30, ja em diràs què faràs aquest any.

«Em poso molt nerviós, malgrat fer anys que faig castells. Un cop entrem a la plaça ja em passa tot. Aquest any penso que no serà gaire diferent. Més aviat els nervis aniran perquè tot vagi bé, perquè la canalla sigui al seu lloc. Francament, pels castells en sí crec que no em posaré gaire nerviós, perquè estan molt bé».

Cassoleta o aixecador?

«El meu pare, de petit, m'havia ensenyat que se'n diu cassoleta. Els mitjans de comunicació ho han canviat. Al Penedès sempre s'ha dit cassoleta, i així s'ha de dir, perquè, si no, de la torre, n'acabarem dient dos».

Foto: Arxiu CIV

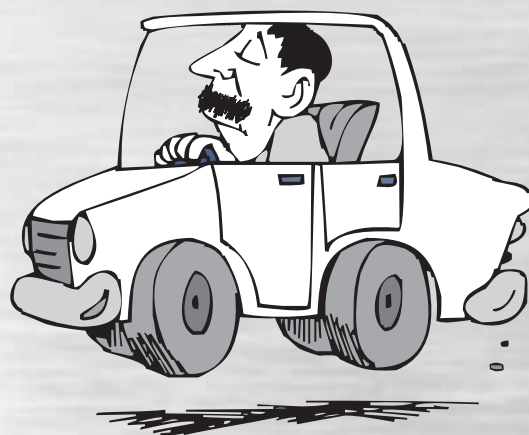

Electromecànica MOLAS, s.c.

*Electricitat de l'automòbil
i vehicles industrials*

Pere El Gran, 22

Telèfon 93 890 32 37 · Fax 93 890 19 91
08720 VILAFRANCA DEL PENEDÈS

TAPISSERIA QUIM

Decoració de mobles

Tot tipus d'entapissats i reforma de mobles antics als millors preus

Av. Catalunya, 86 , baixos - Telèfon 93 898 05 47
SANTA MARGARIDA I ELS MONJOS

Foto: Fèlix Miró

Això arrenca bé

Ricard Rafecas

El Miquel Ferret em demana un article per a *El Figarot* sobre les eleccions a junta directiva i a cap de colla. Un honor i un plaer, vet-ho aquí. El títol igual que l'apunt que vaig publicar al 3d8 del 23 de gener a la notícia que informava que Lluís Esclassans era el nou cap de colla: això arrenca bé.

El casteller verd sabrà entendre que la meua pobra ploma carregui més cap a l'elogi que cap a la crítica, però d'una banda ha de saber que la meua estreta amistat amb el Lluís Esclassans i amb tota la seva família va néixer amb nosaltres, amb moltes estones compartides a Altafulla navegant, pescant, anant a buscar musclos a Tamarit o fent esquí aquàtic, i també amb estones compartides en aficions comunes com els castells, la bicicleta o l'esquí. No descobriré res si dic que els Esclassans són una nissaga d'autèntics atletes. Com a ciclista, al Lluís no li arribo a la sola de la sabata, però apunteu aquesta: l'agost passat vam fer en una sola etapa el Tourmalet, l'Aspin, el Peyresourde i el Portilló, i a tots quatre ports vam arribar junts. La cosa és que jo venia d'Alemanya amb 1.500 quilòmetres en deu dies i ell ho va fer havent entrenat només 300 quilòmetres! Un servidor, amb 300 quilòmetres, no és capaç ni d'aixecar-se del sofà. Amistat i admiració, doncs, a un atleta complet. I d'altra banda, deia, el meu elogi també a una persona que assumeix una responsabilitat col·lectiva que ara comença: no hi ha dubte que estaria més tranquil continuant donant elegància i seguretat al tronc, però la metxa de la prosperitat l'encenen aquells que es-

tan disposats a complicar-se la vida per un ideal.

Crec que el Lluís serà un gran cap de colla per molts motius, però bàsicament per quatre. En primer lloc, perquè és un immens casteller, amb una tècnica incontestable, i, a més, és jove, i ja se sap que només es modernitza allò que es vol conservar. Entén de castells, sap el que són perquè els porta a la sang. Si algú vol muntar un restaurant amb garanties d'èxit, ha de tenir experiència en el món de la restauració o hi ha de posar al davant algú que en tingui. Amb la seva experiència, ho té tot per ser un gran cuiner de castells.

En segon lloc, perquè dirigirà una gran colla, cosa que ha tornat a quedar demostrada en anar a votar massivament tot i que només es presentava una candidatura. Els bons dirigents necessiten bons col·lectius, per saber manar cal gent que sàpiga obeir, per prendre decisions cal comptar amb gent disciplinada, i tot això ho tenen els Castellers de Vilafranca, des dels enxanetes a l'últim cordó de la pinya. Tots els membres de la colla són els que faran que el Lluís sigui un bon cap perquè anteriorment han fet bons els seus antecessors al càrrec. Des del Melilla –el Cruyff dels castells– a l'Oriol Rossell –el seu patriarca– passant pel 'Mènec' en les seves dues etapes, el Gabi Martínez també en dues ocasions, el Lluís Giménez, el 'Garsa', el 'Pedrola' i el Ramon Sala, tots aquests, deia, han estat grans caps de colla perquè han dirigit una gran colla, i així continuarà sent en l'esdeveni-

dor, que a aquestes alçades ja no cal demostrar res.

En tercer lloc perquè els seus objectius, per bé que molt agosarats, són molt clars: descarregar el tres de deu, el quatre de nou net i la torre de vuit neta, i afrontar la torre de nou només amb folre i el tres de nou net. Al marge que els aconseguixi o no, el bon dirigent és aquell que té clars els seus objectius, com és el cas que ens ocupa.

I en quart lloc perquè, al meu entendre, tot just que ha assumit el càrrec ha pres decisions molt encertades i que l'honoren per la valentia que atresoren. D'una banda, dosificar les sortides –amb només una sortida setmanal i un diumenge lliure els mesos de juliol i agost, amb la clara i enraonada voluntat de no cremar innecessàriament la colla– i de l'altra –que valoro d'encertadíssima pel que té de simbòlic– anar a sorteig per Sant Fèlix: la millor colla del món casteller actual ja no tindrà cap avantatge; la plaça més castellera oferirà el mateix tracte a la seva colla que a les altres, que són totes quatre les que li confereixen la grandesa immortalitzada a la placa. En el benentès que els administradors hi estiguin d'acord, és clar, però és que si no hi estan d'acord els retiro l'amistat.

Amb el desig que tota la sort del món acompanyi el tàndem Esclassans-Cabrè i els altres vint-i-dos castellers que formen la tècnica i la junta directiva per tal de portar la colla a bon port –i viceversa– ja només em quedarà un somni per veure acomplert: un Sant Fèlix amb tots els castells descarregats.

Foto: Fèlix Miró

Nou anys de somni

Miquel Ferret
Biel Senabre

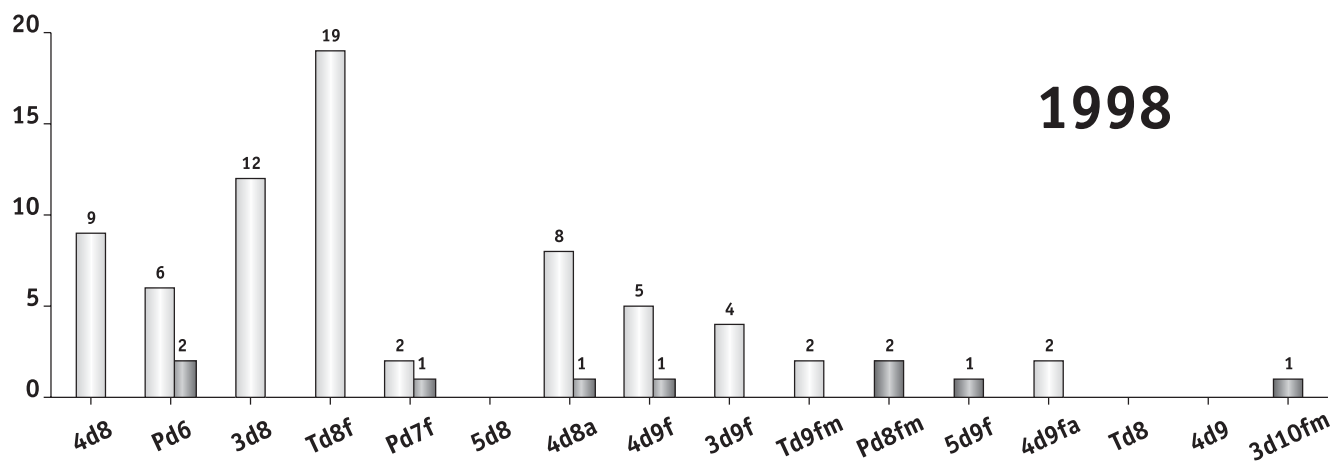
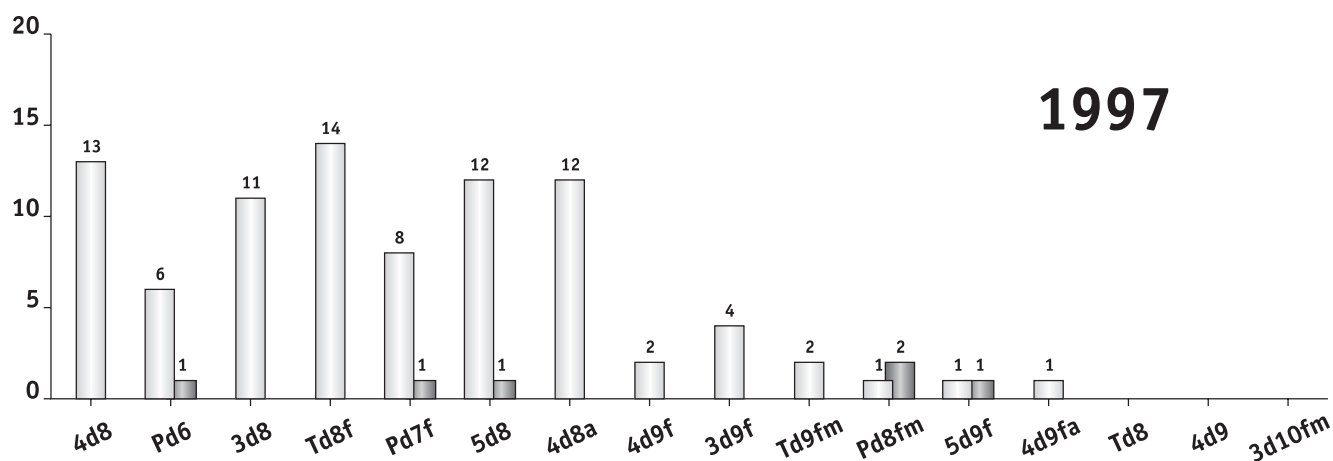
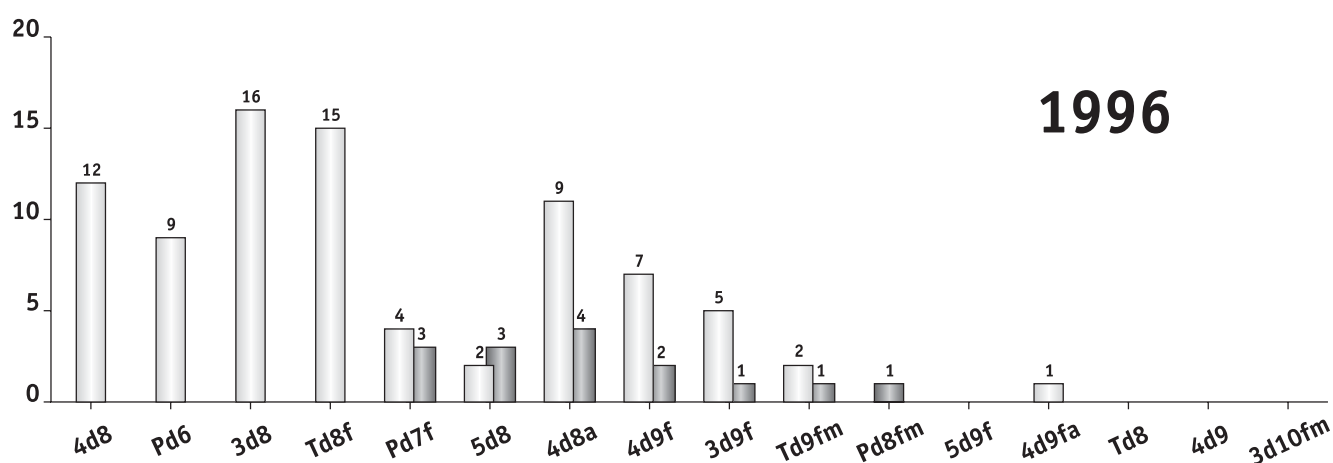
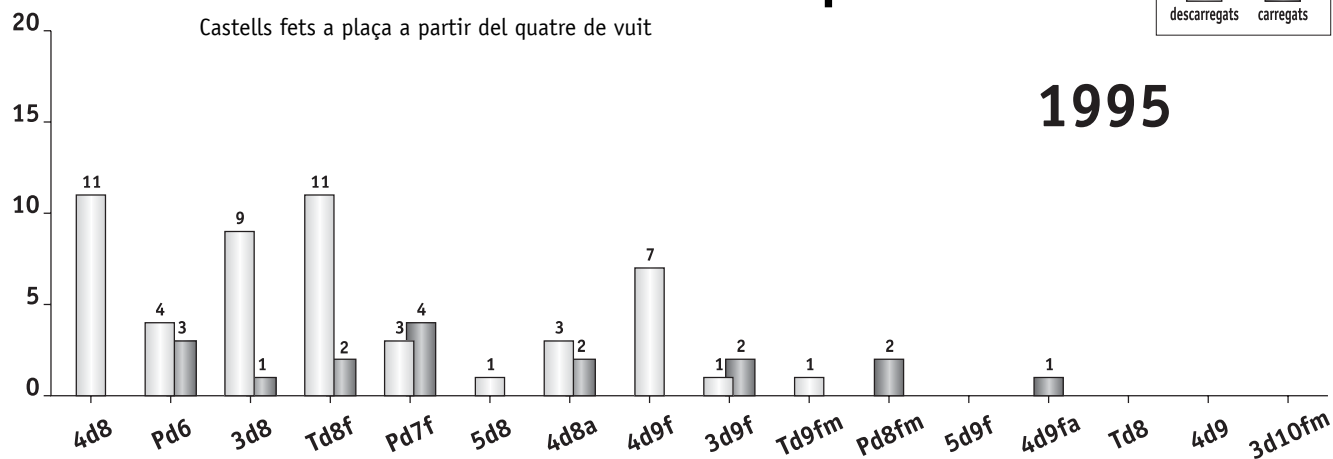
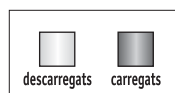
Aquest número de EL FIGAROT dedica unes quantes pàgines a repassar les dades que presenta la colla en els últims nou anys. És natural que sigui així perquè el 2003 ha tancat una etapa de la colla. Els nou anys (1995-2003) en què el Francesc Moreno, Melilla, n'ha estat el cap han vist com els Castellers de Vilafranca creixien en tot: en nombre de gent, en suport de l'afició, en presència social i, sobretot, en castells.

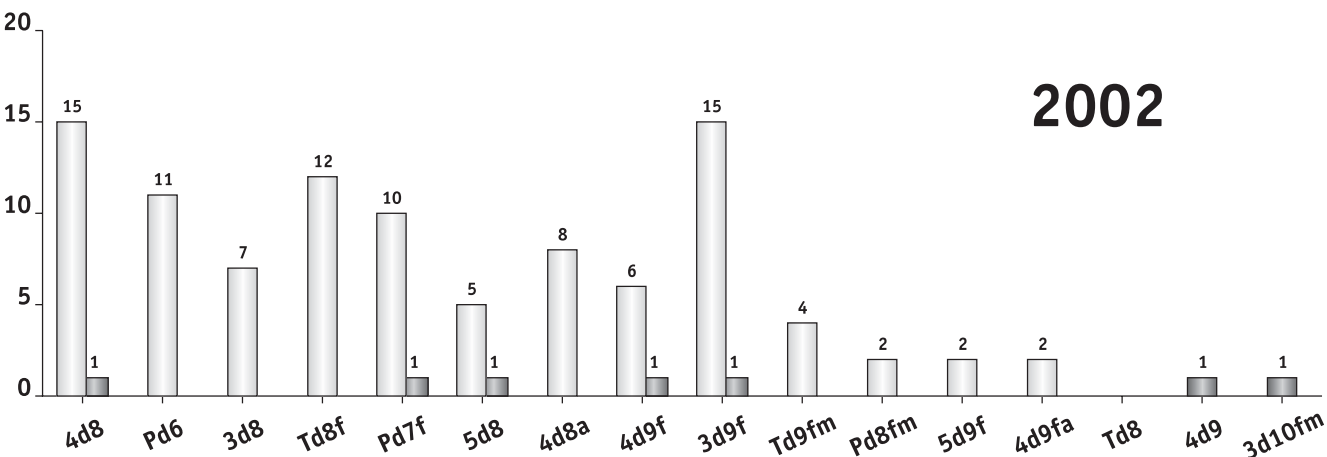
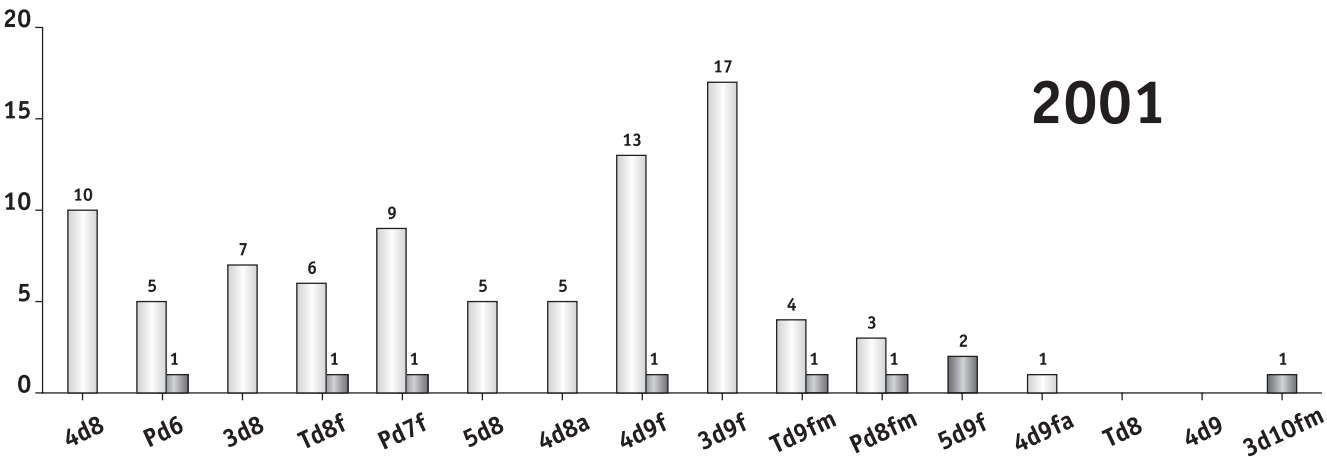
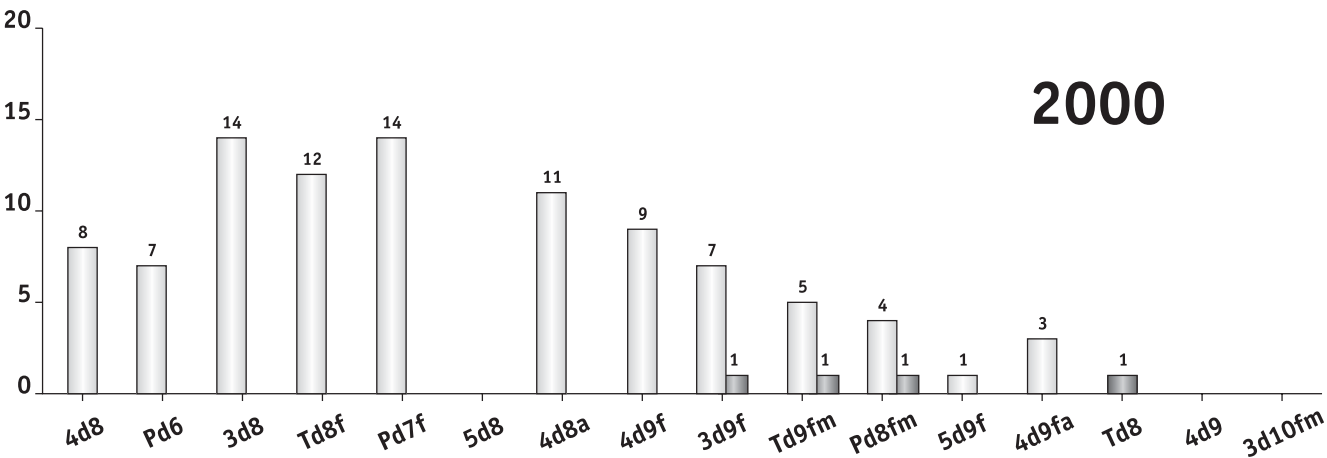
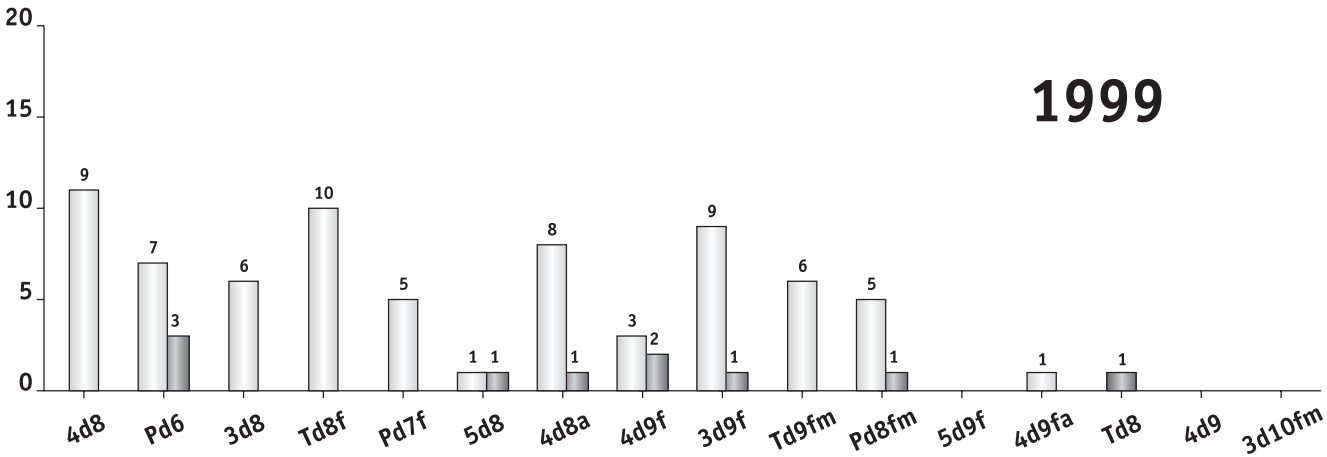
Dades extretes de: EL FIGAROT, butlletí dels Castellers de Vilafranca; web de la Colla Jove dels Xiquets de Tarragona i «Un segle de castells, de 1900 a 2000 en dades», de Josep Bargalló Valls (Cossetània Edicions).

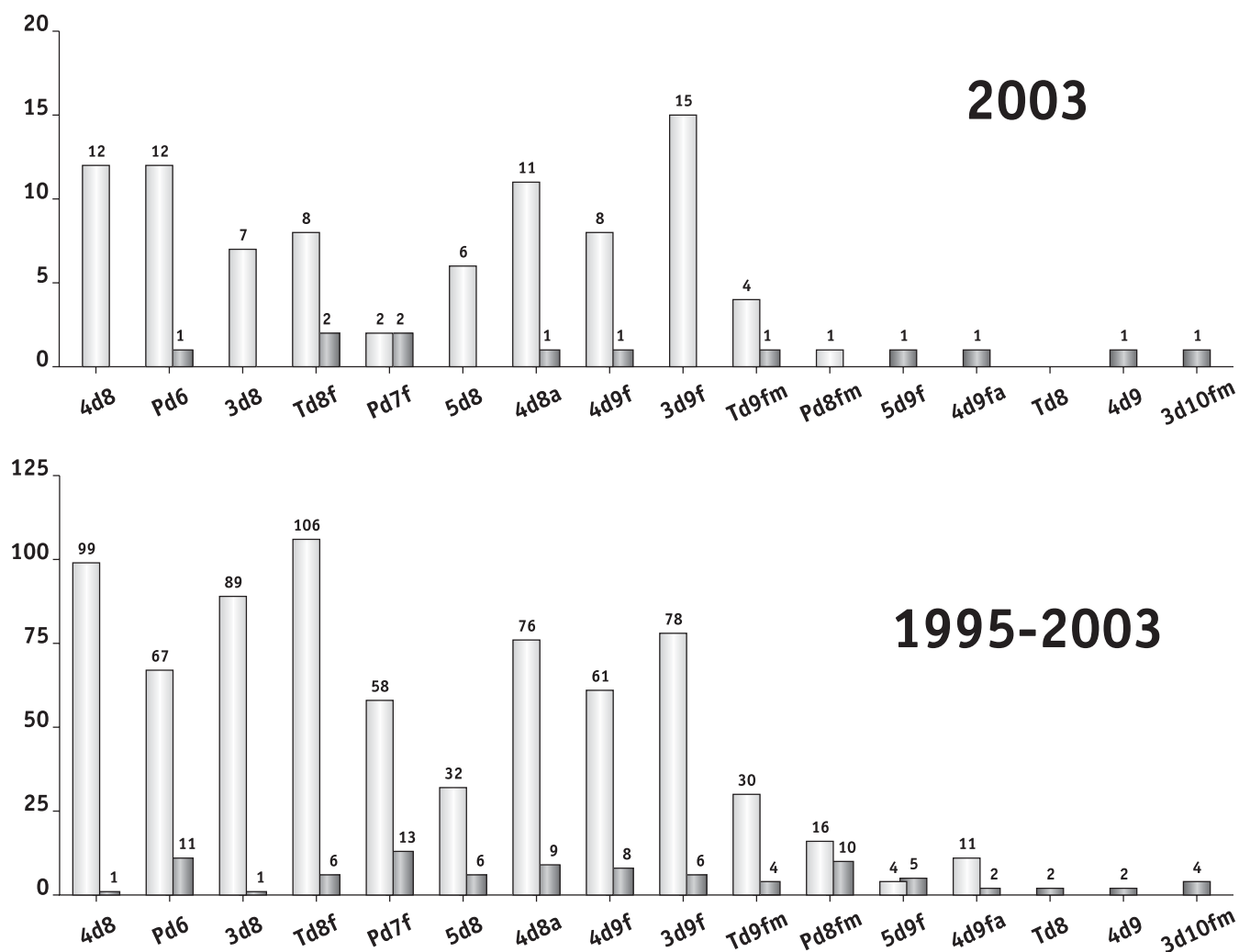

Els castells de cada temporada

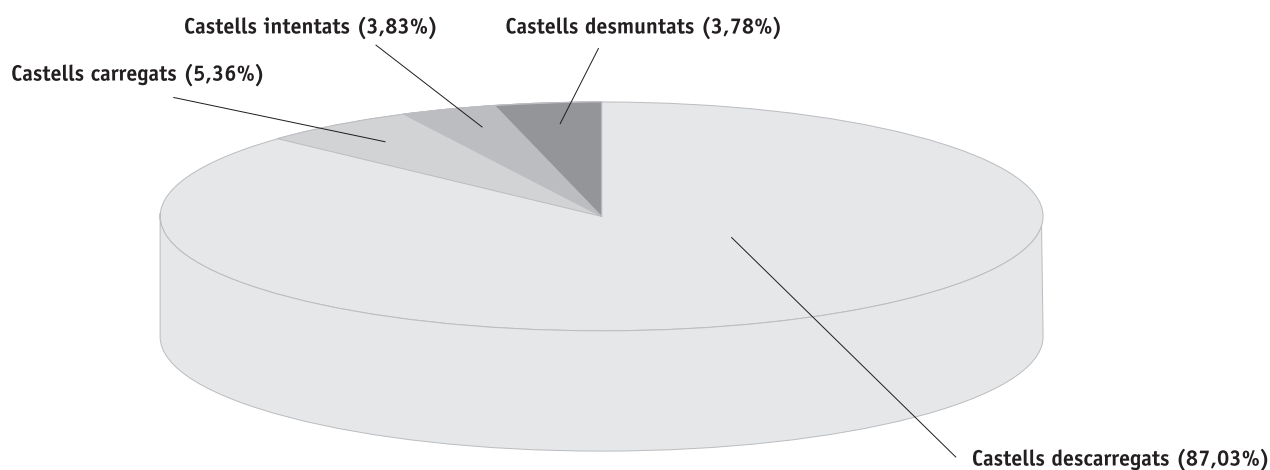
Castells fets a plaça a partir del quatre de vuit

Percentatge de castells descarregats, carregats, intentats i desmuntats (1995-2003)

Comparació de les quatre colles punteres

S'ha comptat a partir de la torre de vuit amb folre.
Els valors dels castells es basen en la puntuació del concurs de Tarragona del 2002 dividida per 10.

1995	Td8f	Pd7f	5d8	4d8a	4d9f	3d9f	Td9fm	Pd8fm	5d9f	4d9fa	Total	%
CdV	11d+2c	3d+4c	1d + 1c	3d+2c	7d	1d+2c	1d	2c		1c	27d+14c	
	5226	2986	945	2610	4116	1816	800	1602		919	21020	36,52%
JXV	10d+2c				1d+1c	6d					17d+3c	
	4818				1129	3828					9775	16,98%
MdT	11d		11d		3d+1c	5d			1c		30d+2c	
	4488		5434		2305	3190			859		16276	28,27%
VXV	10d		5d+1c	1c	2c	3d					18d+4c	
	4080		2921	495	1082	1914					10492	18,23%
Castells	42d+4c	3d+4c	17d+2c	3d+3c	11d+4c	15d+2c	1d	2c	1c	1c	92d+23c	
Punts	18612	2986	9300	3105	8632	10748	800	1602	859	919	57563	100%

1996	Td8f	Pd7f	5d8	4d8a	4d9f	3d9f	Td9fm	Pd8fm	5d9f	4d9fa	Total	%
CdV	15d	4d+3c	2d+4c	9d+4c	7d+2c	5d+1c	2d+1c	1c		1d	45d+16c	
	6120	3027	2792	6840	5198	3779	2345	801		980	31882	43,37%
JXV	5d+2c		2d		4d	4d					15d+2c	
	2778		988		2352	2552					8670	11,77%
MdT	13d+1c		11d		3d	7d	1d+1c		1d		36d+2c	
	5673		5434		1764	4466	1545		918		19800	26,91%
VXV	7d+1c		9d	1c	1d+1c	1d+4c			1d		19d+7c	
	3225		4446	495	1129	2994			918		13207	17,95%
Castells	40d+4c	4d+3c	24d+4c	9d+5c	15d+3c	17d+5c	3d+2c	1c	2d	1d	115d+7c	
Punts	17796	3027	13660	7335	10443	13791	3890	801	1836	980	73559	100%

1997	Td8f	Pd7f	5d8	4d8a	4d9f	3d9f	Td9fm	Pd8fm	5d9f	4d9fa	Total	%
CdV	14d+1c	8d+1c	12d+1c	12d	2d	4d	2d	1d+2c	1d+1c	1d	57d+6c	
	6081	4009	6379	6480	1176	2552	1600	2460	1777	980	33494	42,52%
JXV	4d	2c	2c		1d	2d					7d+4c	
	1632	818	902		588	1276					5216	6,63%
MdT	14d		8d		7d	5d+1c	1d+1c		3c		35d+5c	
	5712		3952		4116	3779	1545		2577		21681	27,52%
VXV	8d+1c	2c	9d	2d+1c	4d	5d+1c			1d+1c		29d+6c	
	3633	818	4446	1575	2352	3779			1777		18380	23,33%
Castells	40d+2c	8d+5c	29d+3c	14d+1c	14d	16d+2c	3d+1c	1d+2c	2d+5c	1d	128d+21c	
Punts	17058	5645	15679	8055	8232	11386	3145	2460	6131	980	78771	100%

1998	Td8f	Pd7f	5d8	4d8a	4d9f	3d9f	Td9fm	Pd8fm	5d9f	4d9fa	4d9	3d10fm	Total	%
CdV	19d	2d+1c		8d+1c	5d+1c	4d	2d	2c	1c	2d		1c	42d+7c	
	7752	1309		4815	3481	2552	1600	1602	859	1960		1629	27559	28,16%
JXV	4d	1c	2d+1c	1d+2c	7d+1c	4d+1c			1c				18d+7c	
	1632	409	1439	1530	4657	3141			859				13667	13,96%
MdT	9d	1d+2c	17d	4d+1c	6d	11d	1d+1c		2d		1d	1d	53d+4c	
	3672	1268	8398	2655	3528	7018	1545		1836		1178	1710	32808	33,52%
VXV	2d	3d+1c	13d	8d+1c	3d+1c	2d+2c		1d+1c	1d+1c	2c			33d+9c	
	816	1759	6422	4815	2305	2454		1659	1777	1838			23845	24,36%
Castells	34d	6d+5c	32d+1c	21d+5c	21d+3c	21d+3c	3d+1c	1d+3c	3d+3c	2d+2c	1d	1d+1c	146d+27c	
Punts	13872	4745	16259	13815	13971	15165	3145	3261	5331	3791	1178	3339	97879	100%

1999	Td8f	Pd7f	5d8	4d8a	4d9f	3d9f	3d8s	Td9fm	Pd8fm	5d9f	4d9fa	Td8	4d9	Total	%
CdV	10d	5d	1d+1c	8d+1c	3d+2c	9d+1c		6d	5d+1c		1d	1c		48d+7c	
	4080	2250	945	4815	2846	6331		4800	5091		980	981		33119	28,66%
JXV	12d	1d+1c	10d+1c	1d+1c	4d	6d+1c							1c	34d+5c	
	4896	859	5391	1035	2352	4417							1111	20061	17,36%
MdT	8d	5d+1c	11d	9d+2c	8d+1c	9d		3d	1c	1d+2c	1c		1c	54d+9c	
	3264	2659	5434	5850	5245	5742		2400	801	2636	919		1111	36061	31,20%
VXV	3d	4d+2c	8d+1c	14d	7d	5d	1d		1c	2c				42d+6c	
	1224	2618	4403	7560	4116	3190	690		801	1718				26320	22,78%
Castells	33d	15d+4c	30d+3c	32d+4c	22d+3c	29d+2c	1d	9d	5d+3c	1d+4c	1d+1c	1c	2c	178d+27c	
Punts	13464	8386	16173	19260	14559	19680	690	7200	6693	4354	1899	981	2222	115561	100%

2000	Td8f	Pd7f	5d8	4d8a	4d9f	3d9f	3d8s	Td9fm	Pd8fm	5d9f	4d9fa	Td8	4d9	3d10fm	Total	%
CdV	12d	15d		12d	10d	8d+1c		5d+1c	4d+1c	1d	3d	1c			70d+4c	
	4896	6750		6480	5880	5693		4745	4233	918	2940	981			43516	33,31%
JXV	10d		11d+2c		3d	6d+1c		1d		1c			1d+5c		32d+9c	
	4080		6336		1764	4417		800		859			6733		24989	19,13%
MdT	11d	3d+2c	5d	2d+4c	7d	9d		4d+2c						1c	41d+9c	
	4488	2168	2250	3060	4116	5742		4690						1629	28143	21,55%
VXV	12d	3d+1c	11d	7d	4d+1c	6d+4c	1d+1c	2d	1c	2d+1c		1c		1c	48d+11c	
	4896	1759	5434	3780	2893	6184	1329	1600	801	2695		981		1629	33981	26,01%
Castells	45d	21d+3c	27d+2c	21d+4c	24d+1c	29d+6c	1d+1c	12d+3c	4d+2c	3d+2c	3d	2c	1d+5c	2c	191d+33c	
Punts	18360	10677	14020	13320	14653	22036	1329	11835	5034	4472	2940	1962	6733	3258	130629	100%

2001	Td8f	Pd7f	5d8	4d8a	4d9f	3d9f	3d8s	9d8	Td9fm	Pd8fm	5d9f	4d9fa	4d9	3d10fm	Total	%
CdV	6d+1c	9d+1c	5d	5d	13d+1c	17d			4d+1c	3d+1c	2c	1d		1c	63d+8c	
	2817	4459	2470	2700	8185	10846			3945	3375	1718	980		1629	43124	33,01%
JXV	12d		2d		3d+2c	7d+1c			2c				1d+1c		25d+6c	
	4896		988		2846	5055			1490				2289		17564	13,44%
MdT	9d	7d	9d	7d+1c	4d	13d			4d+1c	1c	2d	1c	2d+1c		56d+4c	
	3672	3150	4446	4275	2352	7656			3200	801	1836	919	3467		35774	27,38%
VXV	5d		16d	10d+1c	10d	8d	2d+3c	1d*	1c		2c	1c			52d+8c	
	2040		7904	5895	5880	5104	3297	691	745		1718	919			34193	26,17%
Castells	32d+1c	16d+1c	32d	22d+2c	30d+3c	44d+1c	2d+3c	1d*	8d+4c	3d+2c	2d+4c	1d+2c	3d+2c	1c	196d+26c	
Punts	13425	7609	15808	12870	19263	28661	3297	691	9380	4176	5272	2818	5756	1629	130655	100%

2002	Td8f	Pd7f	5d8	4d8a	4d9f	3d9f	3d8s	Td9fm	Pd8fm	5d9f	4d9fa	4d9	3d10fm	Total	%
CdV	12d	10d+1c	5d+1c	9d	6d+1c	15d+1c		4d	2d	2d	2d	1c	1c	67d+6c	
	4896	4909	2921	4860	4069	10159		3200	1716	1836	1960	1178	1629	43333	36,82%
JXV	10d+2c				3d	3d+2c								16d+4c	
	4818				1764	3092								9674	8,22%
MdT	13d	9d+1c	6d+1c	9d+2c	3d	9d+1c		2d	1c	1d	4c		1d	53d+10c	
	5304	4459	3415	5850	1764	6331		1600	801	918	3676		1710	35828	30,44%
VXV	8d+1c	2d	11d	9d+1c	4d+1c	8d	1d*		1d	1d	1d+1c	1c		46d+5c	
	3633	900	5434	5355	2893	5104	691		858	918	1899	1178		28863	24,52%
Castells	43d+3c	21d+2c	22d+2c	27d+3c	16d+4c	35d+4c	1d*	6d	3d+1c	4d	3d+5c	2c	1d+1c	182d+25c	
Punts	18651	10268	11770	16065	10490	24686	691	4800	3375	3672	7535	2356	3339	117698	100%

2003	Td8f	Pd7f	5d8	4d8a	4d9f	3d9f	9d8	Td9fm	Pd8fm	5d9f	4d9fa	4d9	3d10fm	Total	%
CdV	8d+2c	2d+2c	6d	11d+1c	8d+1c	15d		4d+1c	1d	1c	1c	1c	1c	55d+11c	
	4002	1718	2964	6435	5245	9570		3945	858	859	919	1178	1629	39322	41,93%
JXV	4d+1c		1c		2c	3d+1c								7d+5c	
	2001		451		1082	2503								6037	6,42%
MdT	14d	5d+1c	5d	2d+2c	3d+1c	10d			1c	1d				40d+5c	
	5712	2659	2470	2070	2305	6380			801	918				23315	24,81%
VXV	8d+1c	1d+1c	12d	7d+4c	5d+2c	4d+3c	1d*							38d+11c	
	3633	859	5928	5760	4022	4319	691							25212	26,83%
Castells	34d+4c	8d+4c	23d+1c	20d+7c	16d+6c	32d+4c	1d*	4d+1c	1d+1c	1d+1c	1c	1c	1c	140d+32c	
Punts	15348	5236	11813	14265	12654	22772	691	3945	1659	1777	919	1178	1629	93967	100%

Els primers castells

Primera vegada que els Castellers de Vilafranca han carregat un castell inèdit per a ells i la primera vegada que l'han descarregat durant l'etapa 1995-2003

Descarregats	Sant Fèlix 1995			Reus. Octubre 1995		Gelida. Octubre 1995	
Carregats							
	Fires de Maig 1995			Sant Ramon 1995		Tots Sants 1995	
Descarregats							
	Tots Sants 1996			Sant Miquel 1997		Tots Sants 1997	
Carregats							
	Sant Fèlix 1997						
Descarregats							
				Sant Ramon 2001			
Carregats							
	Novembre 1998			Tots Sants 1999		Tots Sants 2002	

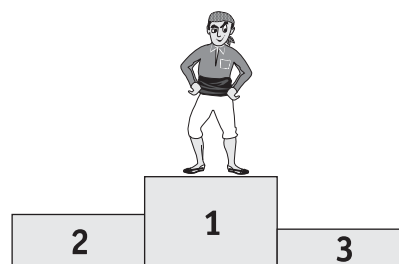
Concursos de Tarragona: tres de quatre

1996

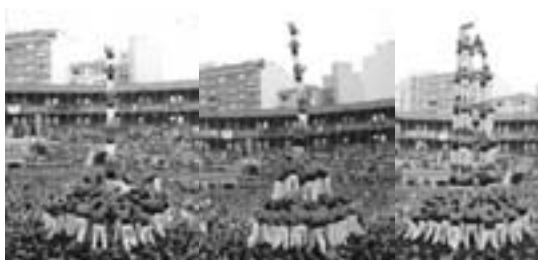

*iPd8fm
3d9f
4d8a (c)
4d9f
Td9fm*

20.257 punts

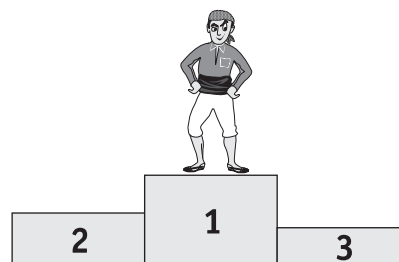

1998

*Td9fm
i4d9fa
4d9fa
Pd8fm (c)
5d9f (c)*

26.410 punts

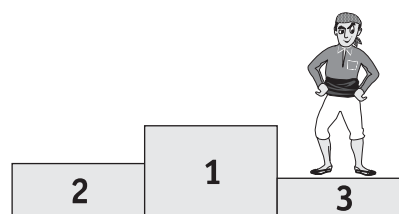

2000

*4d9fa
i3d10fm
i3d10fm
Td8 (c)
i4d9*

19.610 punts

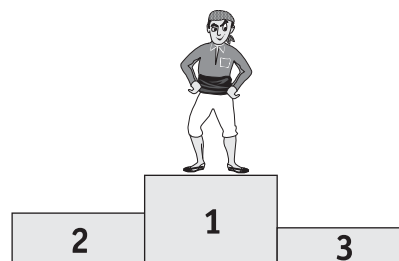

2002

*4d9fa
5d9f
3d10fm (c)
i4d9*

32.186 punts

Les millors diades verdes

1. Sant Fèlix 2001:

*4d9fa
3d10fm (c)
5d9f (c)
Pd8fm*

***La millor actuació
de tots els temps!***

- 2. Sant Fèlix 2000: *4d9fa, 5d9f, Td9fm (c) i Pd8fm*
- 3. Concurs 1998: *Td9fm, 4d9fa, Pd8fm (c) i 5d9f (c)*
- 4. Sant Fèlix 2002: *4d9fa, Td9fm, 3d9f i Pd8fm*
- 5. Concurs 2002: *4d9fa, 5d9f i 3d10fm (c)*

- 6. Sant Fèlix 2003: *3d10fm (c), Td9fm i 4d9fa (c)*
- 7. Sant Fèlix 1997: *5d9f (c), Td9fm, 4d9f i Pd7f*
- 8. Sant Ramon 2002: *5d9f, Td9fm i Pd8fm*
- 9. Tots Sants 1997: *5d9f, Td9fm i Pd8fm (c)*

Foto: Anna Martí

Som així

Radiografia dels Castellers de Vilafranca

Biel

Les colles castelleres són una barreja de gent de tota mena. Aquesta és precisament una de les facetes més atractives dels castells. Gràcies a això, una colla és una miscel·lània en què es troba de tot: hi ha gent de totes les edats; persones de tota condició social; homes i dones de totes les talles, mides, pesos i volums. Són castellers i castelleres que vénen de llocs diferents; treballen en feines distintes i defensen idees disparells, fins i tot de vegades oposades; tenen gustos variats i practiquen mil i una aficions (només els uneix, no cal dir-ho, la d'enlairar castells).

Pel fet de ser una de les colles grans, els Castellers de Vilafranca constitueixen un grup heterogeni. Tanmateix, aquesta diversitat també conforma uns trets comuns. El gra de sorra que aporta cadascú acaba estructurant una imatge col·lectiva de la colla. Sense cap pretensió que no vagi més enllà de l'observació d'unes dades objectives, ens ha semblat interessant de publicar un article que serveixi per saber com és la colla en aquests moments.

És com una radiografia de la colla.

Un home que té entre 31 i 40 anys

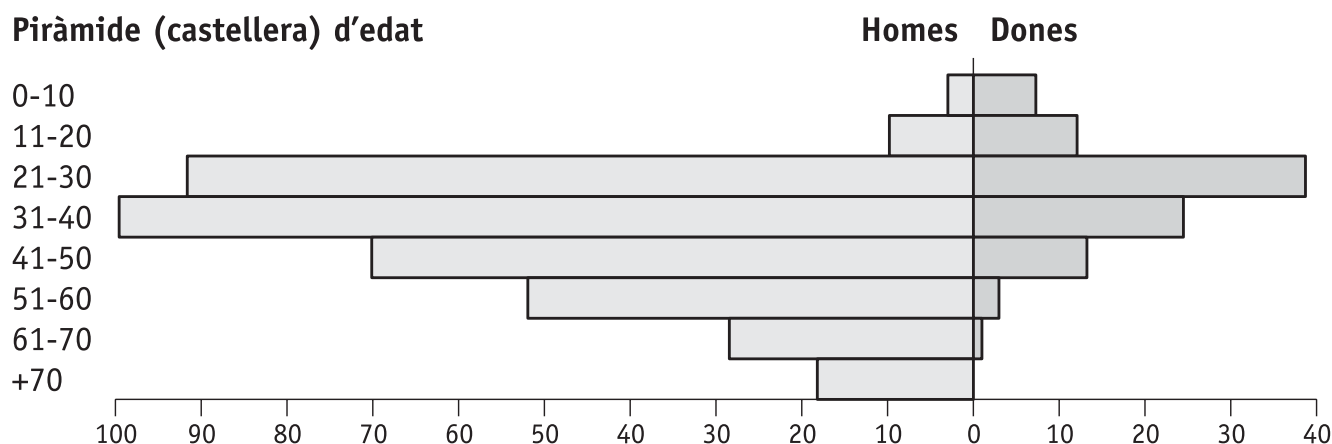
De 465 castellers i castelleres estudiats, 367 són homes (un 79 %) i 98 són dones (un 21 %). Si ajuntem els castellers i les castelleres per franges d'edat (de deu anys en deu anys), observarem que el grup més nombrós correspon a la franja que va dels 21 als 30 anys, concretament hi ha 128 persones que tenen aquesta edat. La segueix de prop la franja immediatament superior, de 31 a 40 anys, en què trobem 122 castellers. Les altres franges queden un xic més lluny: de 41 a 50 anys hi ha 82 persones; de 51 a 60 anys, n'hi ha 54; d'11 a 20 anys, 22; de

61 a 70 anys, 29; de més de 70 anys, n'hi ha 18 (tot homes) i, finalment, de 0 a 10 anys, 10. Per tant, es pot concloure que la colla és majoritàriament jove, ja que entre 21 i 40 anys hi ha el 54 % de casos observats.

Ara bé, si diferenciem els homes i les dones, arribem a més conclusions. En primer lloc, que el grup més nombrós el formen els homes que tenen entre 31 i 40 anys, que són 98; seguit pel grup d'homes que estan entre els 21 i els 30 anys, que sumen 90 persones. En segon lloc, també es veu que la incorporació de la dona a la colla es

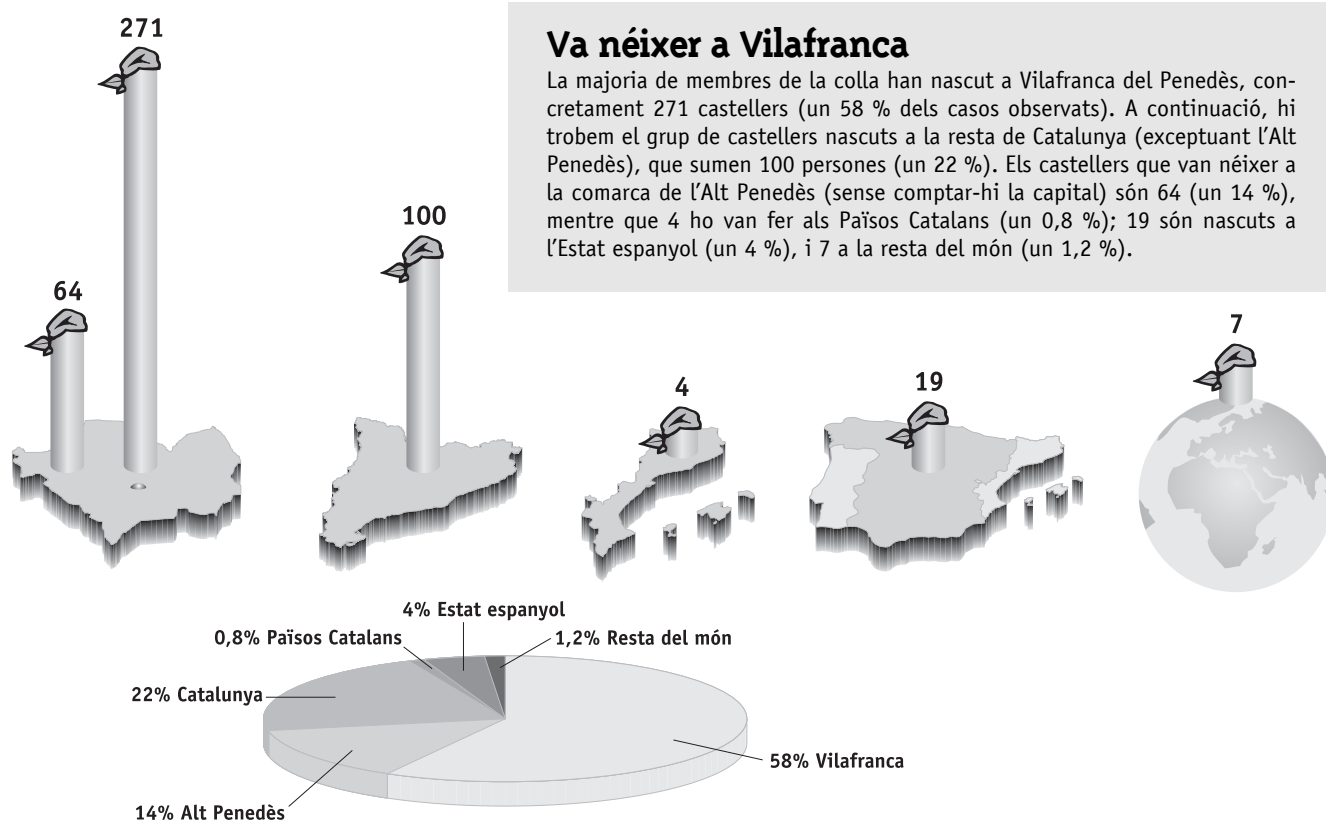
produceix sobretot en les edats joves. Així doncs, en el cas de les dones, el grup majoritari és el que té entre 21 i 30 anys (sumat al dels homes permet superar les altres franges, com s'ha dit abans), en la qual trobem 38 persones; seguit del grup de 31 a 40 anys, que té 24 castelleres; del de 41 a 50 anys, que en té 13, i del d'11 a 20 anys, en què n'hi ha 12. A mesura que augmenta l'edat, la quantitat de dones disminueix notablement, fins a arribar a la franja de les que tenen més de 70 anys, en què no n'hi ha cap.

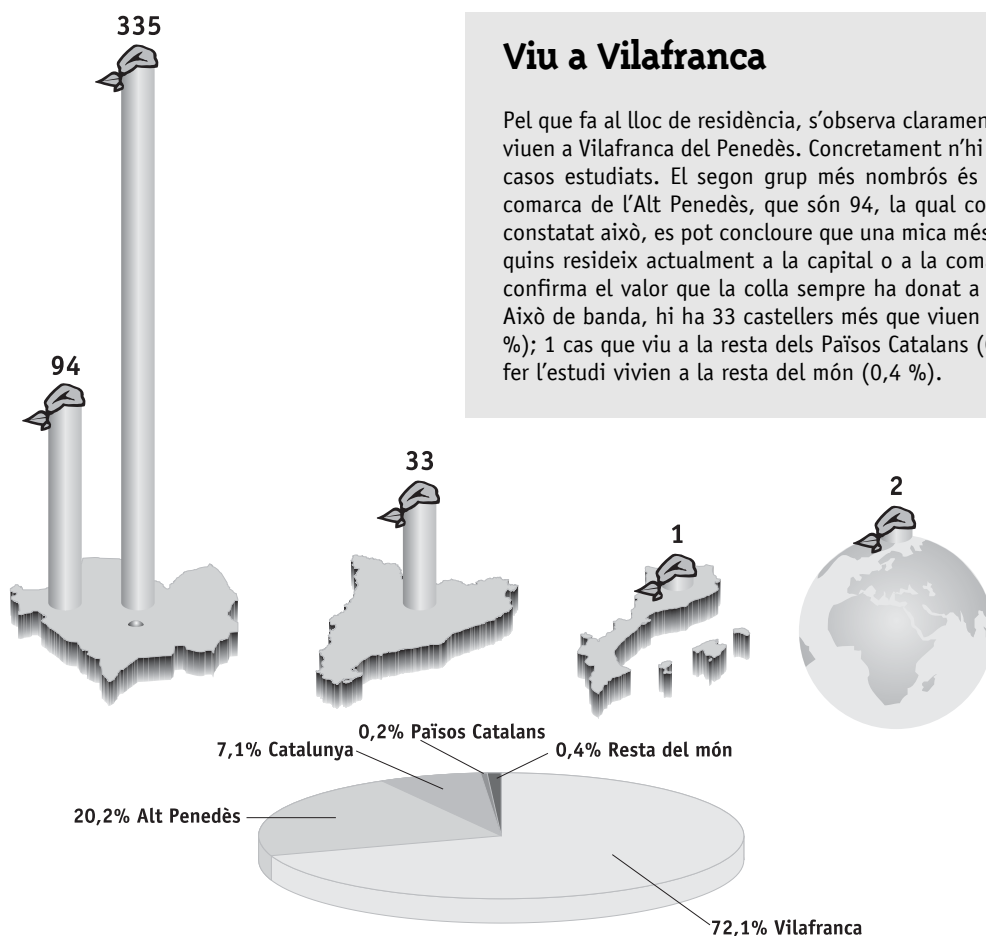
Piràmide (castellera) d'edat

Va néixer a Vilafranca

La majoria de membres de la colla han nascut a Vilafranca del Penedès, concretament 271 castellers (un 58 % dels casos observats). A continuació, hi trobem el grup de castellers nascuts a la resta de Catalunya (exceptuant l'Alt Penedès), que sumen 100 persones (un 22 %). Els castellers que van néixer a la comarca de l'Alt Penedès (sense comptar-hi la capital) són 64 (un 14 %), mentre que 4 ho van fer als Països Catalans (un 0,8 %); 19 són nascuts a l'Estat espanyol (un 4 %), i 7 a la resta del món (un 1,2 %).

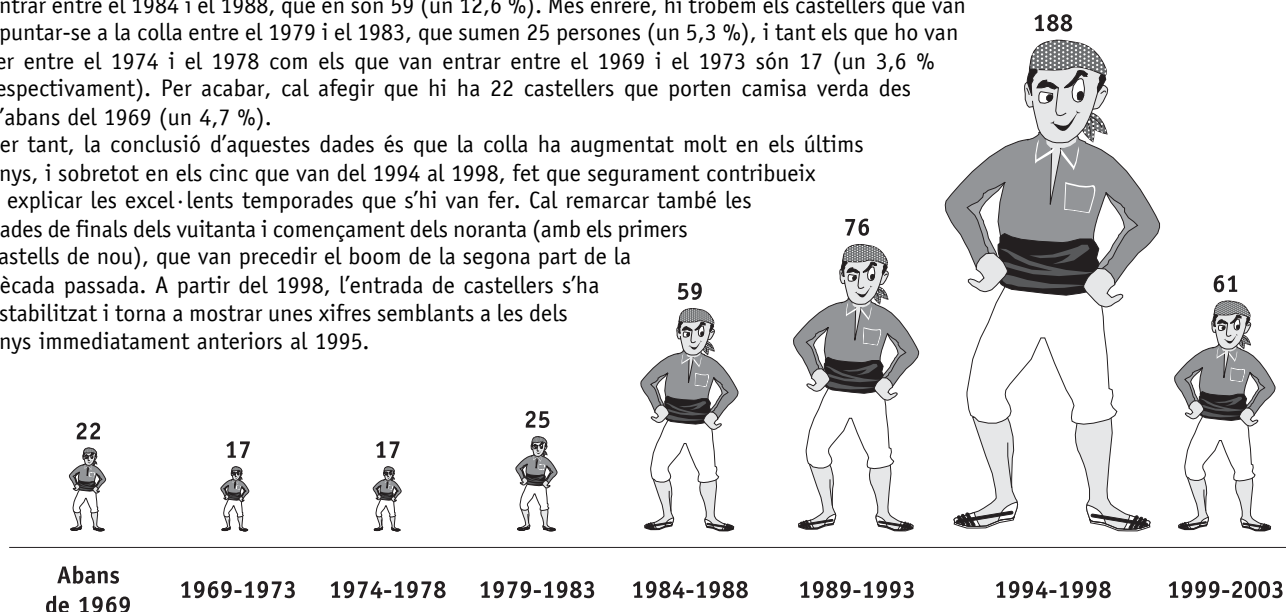

Va entrar a la colla entre el 1994 i el 1998

L'última dada a estudiar és prou significativa: 188 castellers dels 465 estudiats van entrar a la colla entre el 1994 i el 1998, és a dir, un 40,4 %. El grups que vénen a continuació es troben força enrere, concretament són els que conformen els castellers que van agafar camisa entre el 1989 i el 1993, que són 76 (un 16,3 %); els que ho van fer entre el 1999 i el 2003, que són 61 (un 13,1 %), i els que van entrar entre el 1984 i el 1988, que en són 59 (un 12,6 %). Més enrere, hi trobem els castellers que van apuntar-se a la colla entre el 1979 i el 1983, que sumen 25 persones (un 5,3 %), i tant els que ho van fer entre el 1974 i el 1978 com els que van entrar entre el 1969 i el 1973 són 17 (un 3,6 % respectivament). Per acabar, cal afegir que hi ha 22 castellers que porten camisa verda des d'abans del 1969 (un 4,7 %).

Per tant, la conclusió d'aquestes dades és que la colla ha augmentat molt en els últims anys, i sobretot en els cinc que van del 1994 al 1998, fet que segurament contribueix a explicar les excel·lents temporades que s'hi van fer. Cal remarcar també les dades de finals dels vuitanta i començament dels noranta (amb els primers castells de nou), que van precedir el boom de la segona part de la dècada passada. A partir del 1998, l'entrada de castellers s'ha estabilitzat i torna a mostrar unes xifres semblants a les dels anys immediatament anteriors al 1995.

Retrat robot del casteller de Vilafranca

Va néixer a Vilafranca

té entre 31 i 40 anys

viu a Vilafranca

*va entrar a la colla
entre el 1994 i el 1998*

Dades de l'estudi

L'estudi es basa en les fitxes de la colla (es poden consultar a Secretaria) i s'ha tancat el dia 31 de desembre de 2003 (les altes que hi ha hagut d'aleshores ençà no s'han comptabilitzat). A més, s'hi han afegit les dades d'alguns castellers que, per motius diversos, no tenen la fitxa degudament emplenada –per exemple, la canalla que ha entrat en els últims anys a la colla. No s'han tingut en compte les fitxes de les persones que per motius diferents ja no formen part activa dels Castellers de Vilafranca. Per aquests motius, hi pot haver un marge d'error que no invalida les dades generals. En total, s'han observat les dades de 465 persones. Tot i no arribar a ser la totalitat de castellers, creiem que constitueix un nombre prou significatiu. Les variables observades són: el sexe i l'edat dels castellers i castelleres; el lloc on han nascut; el lloc on resideixen (segons el que consta a la fitxa), i, finalment, l'any d'entrada a la colla.

Al seu servei

erreteria
BADIA S.A.

c/ Clascar, 12 · Telèfon 93 890 16 44
Vilafranca del Penedès

Tenim pàrquing per als nostres clients

1 de març de 1959. Plaça del Rei, Barcelona. Primera sortida oficial del Cos de Castellers de Barcelona.

De les gralles al timbal...

Ton Rubires i Vinyals

Havent finalitzat la temporada d'actuació del ball de bastons "Penya Karburo", els Castellers de Vilafranca van demanar als grallers d'aquella colla, en Lluís Giménez i Noguera i en Ton Rubires i Vinyals, que anessin a tocar la gralla amb ells. Evidentment calia ampliar el conjunt amb un timbaler i ho varen proposar a l'amic Pere Bayer i Milà, que va acceptar.

D'aquesta manera tan senzilla van quedar dedicats a la mateixa activitat els tres companys inseparables!, tots tres de la mateixa colla d'Acció Catòlica. Com que no tenien timbal, provisionalment i per sortir del pas, en van aconseguir un que hi havia a l'emissora Ràdio Vilafranca, situada a la plaça de la Vila, un pis més amunt del de sobre l'Acadèmia Almi. Després, l'emissora va plegar i el timbal no es va poder tornar; coses que passen. Ara calia assajar de valent.

Grallers de Vilafranca

El dia 8 de desembre del 1958, festivitat de la Puríssima Concepció, dia declarat oficialment "*Dia de la Madre*" i data que llavors els Castellers de Vilafranca celebraven la seva diada, va fer la seva primera sortida oficial la nova colla de grallers. En aquesta primera aparició pública inaugural van comptar amb el suport d'en Josep Ferret i Julià, que hi participà amb la seva dolçaina. Abans, aquella colla de grallers no havia fet cap assaig conjuntament amb els castellers i, sigui pels nervis o per l'emoció del moment, la qüestió és que la seva inexperiència els va jugar una mala passada: tan amatents estaven perquè el toc de castell sortís tal com el tenien memoritzat que quan van tocar l'aleta... l'enxaneta ja baixava! A l'acabar l'actuació, tots, castellers i grallers, van anar a celebrar la diada amb un dinar al restaurant... bé, tots, no: aquell any i algun altre, els grallers no hi anaven, malgrat la insistència d'en Pedrol, el cap de Colla. Però és que no hi podien anar perquè tenien previstes celebracions familiars: dos dels grallers tenien a casa seva una Conxita. I el timbaler, dues. Vilafranca comptava amb una colla de grallers.

La colla, sense posar-se cap nom, va ser coneguda com els "Grallers de Vilafranca", senzillament perquè no n'hi havia cap altra. Com a colla, a Vilafranca va ser la primera del segle XX. Dins del món de la gralla escassejaven molt els grallers i encara més les colles. Tots els que quedaven tenien prou edat per ser avis. Per això, aquells joves que tenien entre 15 i 16 anys deien: "*som els grallers més joves del món!*". Ho deien a tall de broma, però tenien tota la raó. Aquella afirmació humorística era el reflex de la manera com estava llavors la situació, no solament a Vilafranca, sinó a tot el món graller de l'època.

També van ser demanats per anar a actuar a Barcelona en una ocasió molt especial. Veiem què en diu *La Vanguardia* del dijous 26 de febrer del 1959: «*Notas Diversas: Exhibición de "castellers" y sardanas en la plaza de San Jaime. El festival folklórico que tenía que celebrarse el pasado día 8 en el Parque de la Ciudadela, y que se suspendió a causa de la lluvia, se celebrará el domingo próximo, día 1*

8 de desembre de 1958. Diada dels Castellers de Vilafranca. Plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès. Grallers (d'esquerra a dreta): Josep Ferret Julià, Ton Rubirés i Vinyals i Lluís Giménez Noguera. Timbaler: Pere Bayer i Milà.

de marzo, a las 11 de la mañana en la plaza de San Jaime. En el curso de una audición de sardanas, a dos coblas, actuarán por primera vez en público los componentes del "Cos de Castellers" de la Institución folklórica "Ballets de Catalunya" bajo la dirección del "cap de colla" don Ramón Sala. Colaborarán a esta manifestación popular las coblas "La principal de Llobregat" y "La Principal de Castellar del Vallés" así como un conjunto de "grallaires" venido expresamente de Vilafranca del Panadés.»

Cos de Castellers de Barcelona

Així doncs, el matí del diumenge dia 1 de març del 1959 van acompanyar la colla "Cos de Castellers de Barcelona" en la seva primera sortida oficial. Fundada pel vilafranquí Josep Durich Montserrat i integrada en bona part per gent de Vilafranca vinculada a la capital per motiu de residència, treball o estudis, estava sota l'aixopluc de l'entitat "Ballets de Catalunya", amb seu social al Palau de Llió, al carrer de Montcada 12, principal, de Barcelona. A la fotografia, s'hi pot veure els vint-i-quatre primers castellers que van formar part de la colla. Entre tots plegats hi ha catorze vilafranquins, que són els següents: a la primera fila, a l'esquerra, en Ton Rubirés Vinyals i, a la dreta, en Lluís Giménez Noguera i en Pere Bayer Milà (amb aquell timbal de l'emissora). A la segona, també a l'esquerra, en Josep Sala Mañé i, a la dreta, en Manel Freixedas Puig. A la tercera, igualment començant per l'esquerra, en Joan Bayer Milà, i després de dos castellers, en Josep Durich Montserrat, promotor i fundador de la colla i delegat del Cos de Castellers en el sí de "Ballets de Catalunya" (que

té a l'esquerra en Joan Comas Vicens, secretari de B. de C. i enllaç entre aquesta entitat i el Cos de Castellers), en Ramon Sala Miralles, cap de colla, i en Max Miret Voisín. A la següent fila, el que fa quatre per l'esquerra és en Joan Batlle (del cava), que té al seu costat en Josep Durich Jané (just darrere del seu pare). I a la fila de dalt de tot, en Ramon Sala Mañé, en Josep Grases Canyelles, mecenes i protector de la colla, i en Salvador Ràfols Esteve. A "Món Casteller" (tom II, pàgina 46), s'hi pot llegir: "*La indumentària exhibida per aquests castellers barcelonins consistia en camisa i pantalon blancs, faixa negra, i l'emblema de l'Entitat. Els grallers que acompanyaren la primera exhibició duïen barretina i eren joves*". Poc després s'adoptà la camisa vermella. Encara avui, la història del Cos de Castellers és gairebé desconeguda. I caldria que es donés a conèixer, almenys, per dos motius prou interessants: perquè es tracta del naixement d'una colla castellera i perquè la va promoure i fundar un vilafranquí de soca-rel. El seu fill ens ho podria explicar amb tot detall. Cal que algú hi posi fil a l'agulla.

Dins d'aquella colla n'hi havia un que encara no estava gaire al corrent del fet casteller. Aquest es va dirigir als grallers i els va preguntar: "*escolteu: que no teniu cap altra cançó, que cada vegada que fem un castell toqueu la mateixa?*". Entre els tres li van explicar la finalitat del Toc de castell. I que n'hi havia d'altres, de tocs: per les matinares; per anar a la processó; per als pilars que caminen... Fent cara d'incrèdul, perquè aquella explicació li devia semblar una aixecada de camisa, va replicar: "*Prou difícil que ens resulta fer un pilar i a sobre m'esteu dient que*

es pot fer caminant?... I a Vilafranca, la gent no es queixa quan de mati se la desperta amb aquestes musiquetes?." Ara i aquí aquella conversa pot semblar de ciència ficció, però és un fet real que demostra el mèrit que va tenir el senyor Durich en fundar una colla i la gran vocació i dedicació dels Sala i companyia en aconseguir empènyer a fer castells gent a qui això li venia totalment de nou. Al cap d'uns tres anys, la colla es va dissoldre, però la llavor ja estava plantada i en va sorgir una altra en la formació de la qual van col·laborar i s'hi van integrar la major part dels membres de l'anterior, que hi van aportar la seva experiència. Podríem dir que aquesta va ser filla d'aquella. I en va ser cap de colla en Josep Sala i Mañé, fill de l'únic cap que aquella va tenir. Es tracta de la colla que continua amb èxit en l'actualitat i que desitgem que ho faci per molts anys. Més endavant, la colla va anar creixent i s'hi van afegir altres vilafranquins, com per exemple en Pere Bujaldón i Martínez. Aquest, formava part de la pinya fins que la colla va tenir una actuació al Palau de la Música Catalana, la nit del dilluns 15 de juny del 1959, amb motiu de participar en el festival que unes quantes entitats excursionistes celebraven en honor del seu patró, Sant Bernat. I un membre que pujava a segons no s'hi va presentar!. En Sala, cap de colla, estava preocupat perquè aquell segon no arribava. Quan ja s'acostava el moment d'actuar es va dirigir al Pere i li va preguntar: "Què noi, t'hi veus amb cor...?" Naturalment la resposta va ser afirmativa, el castell es va fer i a partir de llavors en Pere va passar a ser un bon segon i, també, protagonista d'un cas irreplicable com és el fet que un casteller pugi per primera vegada en sa vida a un castell que es planta a l'escenari del Palau, la primera vegada a la història que, al Palau, s'hi fan castells.

Un altre vilafranquí que es va incorporar a la colla va ser en Josep Maria Olivella (de la botiga "Calzados La Plata", del carrer de la Cort, número 43). En alguna ocasió va acompanyar els grallers a dinar al lloc que aquests tenien per costum de fer-ho. Aquest lloc, per cert, també té la seva anècdota. Habitualment els grallers en els seus desplaçaments a Barcelona anaven a dinar a un restaurant econòmic que coneixia el Lluís (menú: 25 pessetes). Era situat a la plaça del Pi i, per tant, a unes passes de la basílica de Santa Maria del Pi i, lògicament, a unes altres passes del pi de la plaça. En veure que l'establiment tenia per nom "Restaurante Pi" talment podia semblar que el restaurant agafava el nom de l'entorn... doncs no! En el document emmarcat i penjat a la paret del menjador, s'hi podia llegir que la "Licencia de establecimiento" anava a nom del senyor José Pi Pi.

1 de març de 1959. Plaça del Rei, Barcelona. Primera sortida oficial del Cos de Castellers de Barcelona. Grallers: Ton Rubirés i Vinyals, Lluís Giménez i Noguera. Timbaler: Pere Bayer i Milà.

Un timbal nou

Aquell timbal de l'emissora no feia per anar amb gralles. Calia trobar-ne un d'adequat. En Lluís Giménez llavors treballava a Barcelona, a la botiga "Tejidos Vilajoliu", i va fer gestions a la capital. Veiem què els diu a la seva colla en una carta tramesa per correu, que llavors es franquejava amb 80 cèntims de pesseta i habitualment es rebia a l'endemà. Cal advertir que els joves de llavors, els que s'hi atrevien, escrivien un català "normatiu" o sia... el derivat d'una "norma" d'aquella època que n'impedia l'ensenyament. Escrita amb llapis, s'encapçala amb una creu al centre, com llavors era costum. Diu així: «10/03/1959 a Anton Rubires. Apreciat amic. Tescric aquestes quatre ratlles per comunicar-te avans que tot que avui he anat a aquella casa de instruments musicals que ens va recomanar el Sr. Ferrer y... EMOCIÓ, INTRIGA... he trovat una caixa de banda d'ocasió; em va dir la senyora que despatxa, que encara no sabia el preu exacta, car li va portar un senyor ahir, pro diu que mes o menos li costarà amb ella unes 500 pessetes, o sigui que ens costaria a nosaltres unes 600 car hi ha de posar els bordons y un parche. No et creguis que sigui de avans de la guerra perquè el vaig comparar amb un altre de igual que es nou y las diferencias son: Una mica menys brillant (això s'arregla amb Netol y bona muñeca) La pell un xic mes bruta (no i fa res) Es una mica mes petit que el "nostre"; també es més pla; o sigui que son diferencias de poca monta per que també tenim que tenir en conte qu' aquell nou val 975 ptes. Jo crec que es una bona ocasió doncs es lo que neçesitem ya que es com el que portaba el timbaler dels grallers del Arbós y el del que va amb els gegants en companyia del Sebastià, només que es una mica més petit qu' aquells. Parleuvosen amb el Pere y si creieu que interessa comprarlo aneu a casa que us donaran lo que queda de fondos y mireu si podeu recollir fins arribar a les 600 y mels envieu que jo m'en cuidaré de comprarlo y aixís el podría portar dissabte. Pro vage yo crec que com que no el neçesitem no cal corre y ya ho arreglarem quant

vingui dissabte. També et vull comunicar que en contes del dia 15 com habiem quedat, que amb quedaria definitivament a Vilafranca, esperaré a final de mes, doncs al jefe y a tots plegats als hi va millor aixís; es igual perquè no ve de 15 dies y pot esser que ens vagi millor a nosaltres doncs podré fer recados relacionats amb las gralles timbal etc. Encara no he pogut anar a veure al home de las "hinchas" perquè ahir va ploure y avui he anat per lo del timbal o sigui que encara no le pogut veure; demà hi aniré y podría esser que ja tingues alguna altre boquilla feta y me la dones encara que no li porto el broquet; pro vaja ya s'en farà carrec. També li demanaré la llista de las adreces dels grallers. Sense res mes per dirte sinó que no corris tan amb el "Seat" [es refereix a la bicicleta de la Caixa del Penedès] que tindria que tocar la gralla sol y donarte records per el Pere es despedeix el Fidel Castro, Lluís.»

Eixugant els fons de la colla i afegint-hi uns diners de la pròpia butxaca, els grallers de Vilafranca van comprar aquell timbal per 600 pessetes. Al tancar el tracte, els nous propietaris van saber, per la informació que els donà la senyora de la casa venedora, que aquell instrument era una caixa de "la Falange", de les que feien servir en les seves desfilades. Òndia!, se li havia de canviar el "xip" (llavors ho van dir d'una altra manera, però tant se val). I com ho van fer? Doncs aprofitant la primera ocasió d'un assaig, als locals d'Acció Catòlica (al carrer dels Ferrers), es va substituir el timbal per aquella caixa per interpretar un toc de gralles corresponent a un magnífic quatre de vuit imaginari. En acabar la interpretació, es va considerar que aquella caixa s'havia portat correctament i passava a ser un timbal que s'havia integrat del tot al tarannà dels seus propietaris. Amb aquella adquisició es va millorar la qualitat musical de la colla. I els Grallers de Vilafranca foren demanats per anar a actuar en diferents ocasions, i no sempre hi van poder acudir, però aquesta ja és una altra història.

JORDI ESTRANY SÁNCHEZ

PINTURA INDUSTRIAL I DECORATIVA

c. General Vallès, 21 2n · Tel. 93 890 06 21 · Mòbil 670 22 45 55
08720 VILAFRANCA DEL PENEDÈS · (Barcelona)

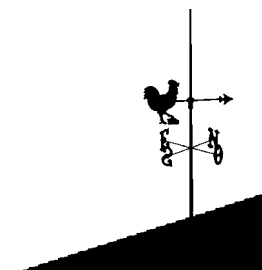
- *BANQUETS DE NOCES*
- *CÒCTELS*
- *COMUNIONS*
- *BATEJOS*
- *FESTES D'ANIVERSARI*
- *ACTES I CONVENCIONS*
- *D'EMPRESSES*

*5 Ha de vinyes, bosc i jardí envolten
La Torre*

Masia La Torre

Carrer la Torre del Gall, s/n · 08798 Sant Cugat Sesgarrigues
Alt Penedès (Barcelona)

Informació i oficines: Cal Soler. Carrers dels Ferrers, 38
08720 Vilafranca del Penedès · Telèfon: 93 892 29 29
www.calsoler.com · a/e: calsoler@calsoler.com

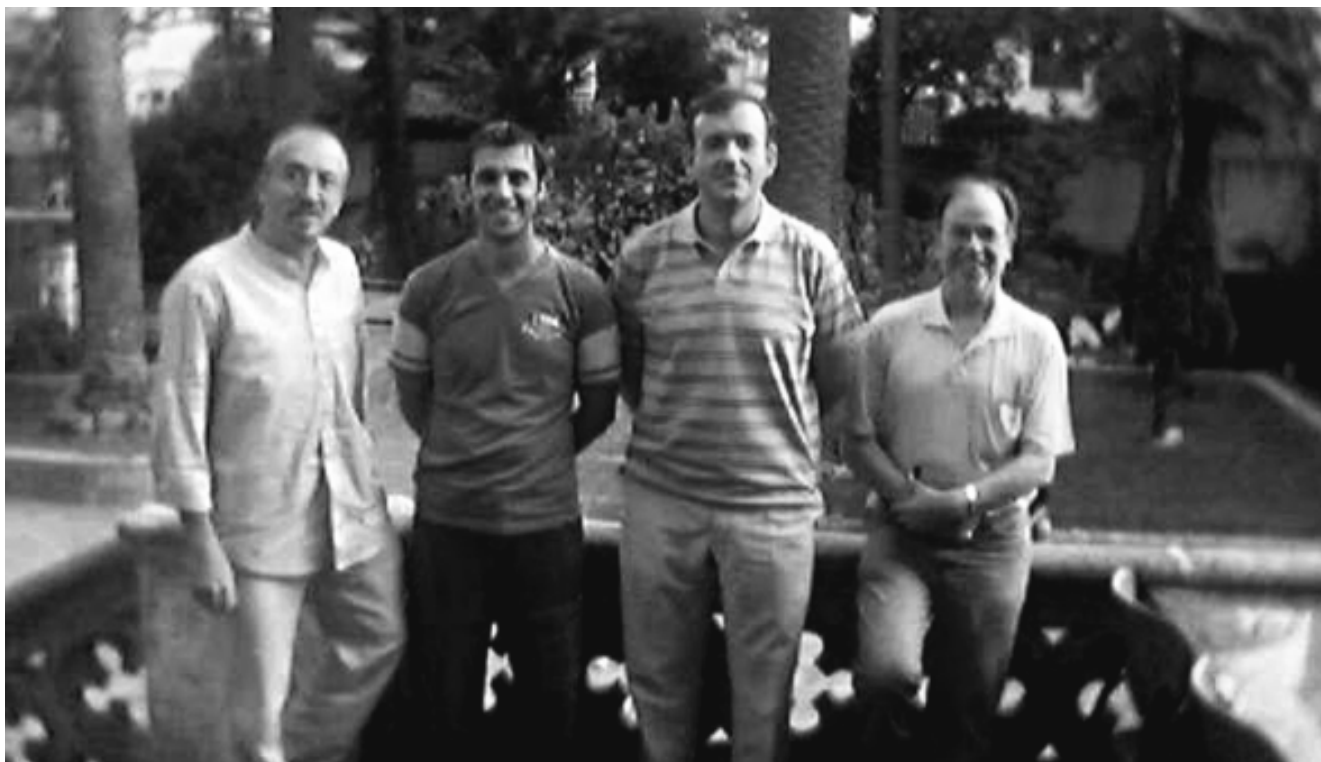

Fer castells i recordar-los

**Diferents materials per conservar
la memòria de la colla**

*Les noves tecnologies cada dia són més presents al voltant nostre
i això implica que ens renovem constantment. Tot seguit us fem cinc
cèntims de la manera com tot aquest moviment tecnològic ha
afectat la colla i més concretament el nostre arxiu.*

D'esquerra a dreta, Joan Bosch, David Tudela, Pere Ferrando i Manel Cervera

Primer de tot cal destacar la impecable feina que el company David Tudela està portant a terme i com ha aprofitat la informàtica per posar al dia l'arxiu. D'altra banda, hem de parlar també de l'equip de col·laboradors i voluntaris que l'envolta, com és el cas del Manel Cervera, o dels qui que han fet aportacions importants com el Joan Bosch o el Pere Ferrando.

Tots els castells de la colla

Fer castells és tan important com recordar-los, i fins ara no sabíem del cert la quantitat ni la qualitat de castells que la colla ha portat a plaça des de la seva fundació, l'any 1948. Buscar i trobar aquestes dades pot arribar a ser una odissea, ja que estem parlant de més de cinquanta-cinc anys d'història i abans no hi havia tants mitjans de comunicació com ara, i molt menys que parlessin del fet casteller. En Pere Ferrando ha aconseguit recopilar tots els castells de la colla fets des del 1948 fins al dia d'avui, inclosos els intents, i gràcies a ell ja tenim una taula d'estadístiques oficial. Per fer-vos una idea de com s'ha arribat a obtenir aquesta informació, us direm que fins als anys setanta tot va anar més o menys bé, però cada cop que anava tirant endarrere la recerca es feia més difícil, fins al punt d'haver de recórrer d'hemeroteca, és a dir, llegir publicació a publicació per trobar articles que parlessin dels Castellers de Vilafranca: tota una feina. Feinada com la que ha tingut el Jou, ja que ha estat qui ha passat totes les taules a Excel per fer possible que tothom pugui consultar aquestes dades pròximament al web de la colla.

Recull de premsa

Si continuem parlant d'història, hem de referir-nos a l'aportació que ha fet el Joan Bosch. És un privilegi disposar d'un arxiu personal com el que ha ofert el Joan a la colla, en el qual trobem una gran quantitat de notícies de premsa amb titulars tan interessants i polèmics com el que s'escribia l'any 67 a *El Correo*: "Los Nens del Vendrell dicen que pagarán 1000 duros a la Vella de Valls si logran igualarles la actuación en Vilafranca". Amb molta cura s'han tractat aquests retalls de diari, alguns dels quals arriben a tenir al voltant

de quaranta anys d'antiguitat i es troben en perfecte estat. Aquest arxiu comprèn el període de temps que va entre els anys seixanta i el començament del 2000 i recull tota mena d'informació castellera.

Les diades en DVD

Si parlem de les noves tecnologies, tal i com fèiem referència al principi de l'article, hem d'explicar la tasca que duu a terme el Manel Cervera. El Manel ha estat l'encarregat de passar a DVD totes les diades del 2002 i 2003. Extreus de la seva videoteca personal, ha transformat les cintes de VHS a DVD, i hi ha afegit l'atractiu dels seus propis muntatges i la creació de diferents menús. Són més de dues hores de DVD aconseguides dels diferents canals de televisió que han emès les actuacions: el C33, VTV, Canal Blau... Només hi apareixen els castells que han fet els Castellers de Vilafranca. Actualment continua recopilant totes les diades anteriors al 2002 i també està elaborant el que serà el DVD del 2004, que estarà a punt a finals d'any.

Fotos digitalitzades

Una de les novetats més significatives d'aquest any l'ha feta el David Tudela. El David ha aconseguit digitalitzar totes les fotos del 2002 en un cd-rom. Des de principis d'any ha estat treballant fent aquest àlbum fotogràfic on trobarem aproximadament 300 fotos, tant de diades com d'actes socials. Utilitzant programes de retoc fotogràfic i de creacions de pàgines web, ha obtingut un disseny molt atractiu, amb un acabat final a l'alçada de les circumstàncies. La cirereta podríem dir que és la presentació, una animació gràfica i sonora que dura uns dos minuts i que inclou un seguit d'efectes especials que la fan espectacular. Com a afegit, el David ha fet compatible aquest CD-Rom amb qualsevol reproductor de DVD que pugui llegir el format .jpg (format de foto), perquè tothom en gaudeixi.

En un futur proper tots aquests treballs seran a la sala de lectura i audiovisuals que s'està projectant a Cal Figarot. Fins aleshores, encara hem de fer grans castells i continuant fent història.

Anuari fotogràfic 2002, el primer àlbum digital amb camisa verda

Per fi podem disposar d'un àlbum fotogràfic de la colla en format digital. És tan fàcil d'utilitzar com pràctic, ja que funciona de la mateixa manera que una pàgina web d'Internet. De fet, està realitzat en llenguatge html i animació en flaix. És per això que necessitarem tenir instal·lada una versió d'Internet Explorer, si pot ser la 6.0.

El CD és autoexecutable i, així que s'arrenca, mostra una breu presentació d'uns dos minuts que inclou imatges en moviment i música. El CD permet moure's per tots els mesos de l'any 2002 només clicant amb el ratolí damunt del menú situat a l'esquerra de la pantalla. D'aquesta manera és fàcil trobar la diada que busquem.

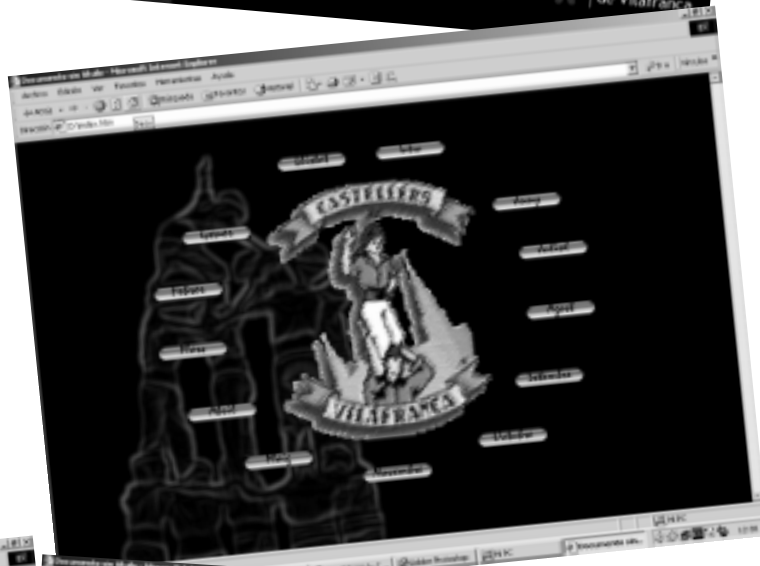
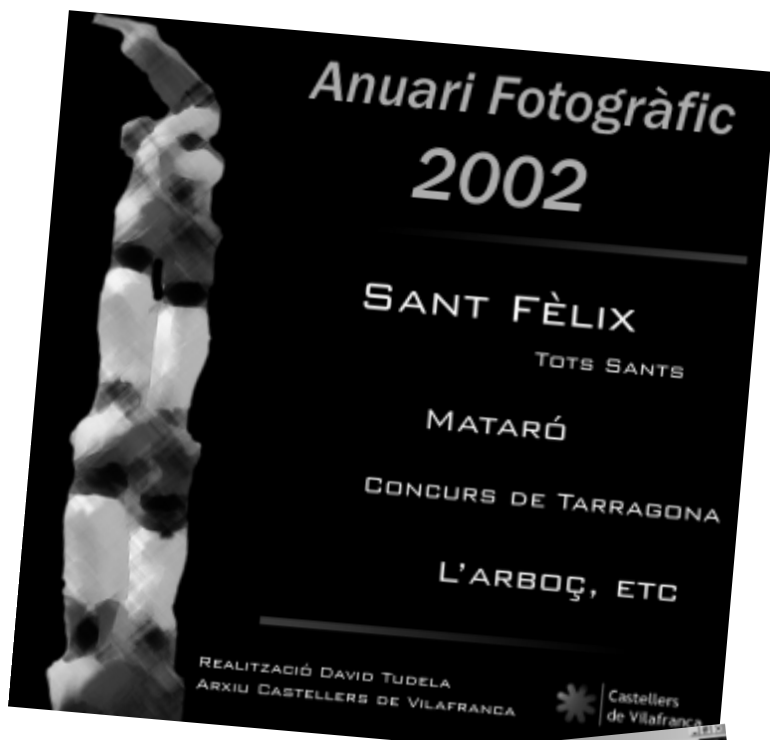
Les fotografies s'han escanejat amb una resolució que va de 150 a 300 dpi, és a dir, amb qualitat fotogràfica. Per poder veure les imatges amb aquesta qualitat, només hem de clicar sobre la foto que ens interessa i se'ns obrirà en una finestra nova en què trobarem totes les funcions que ofereix Windows: guardar la imatge, imprimir, enviar per correu, etc.

També disposem d'una llista en què s'indica la diada, la data, el lloc i una referència per localitzar les fotografies en el cas que les arxivem. Cal afegir que aquesta llista també la podem imprimir, igual que les fotografies.

Quant a la configuració del nostre equip informàtic, és recomanable tenir 256 mb de memòria Ram, un parell d'altaveus, una bona targeta gràfica i un processador bastant ràpid, sobretot per poder veure la introducció, un dels plats forts del CD.

I si no tenim ordinador?... Ei, noi, que ja som al segle XXI!, ens hem de posar al dia! Tanquil, no passa res. Si tenim un reproductor de DVD que llegeixi arxius de foto, estem salvats, tot i que no podrem treure tot el suc al CD.

S'ha previst que surti un CD anualment. Cada edició tindrà un disseny nou i s'intentarà fer més compatible amb la majoria d'ordinadors. En definitiva, estem parlant del primer àlbum digital amb camisa verda. Val la pena de fer-hi una ullada. Vinga, doncs, a fer grans castells per a l'àlbum de l'any que ve!

Una base de dades recull tots els castells dels Castellers de Vilafranca

Pere Ferrando Romeu

¿Us imagineu un lloc on es puguin consultar tots els castells que han fet els Castellers de Vilafranca des de la seva fundació? Hauria de ser un lloc on es pogués triar un any i aparegués el quadrant amb el detall ordenat per dates, totes les actuacions de la colla al llarg de la temporada, amb l'especificació del lloc, el dia i el mes, el motiu de l'actuació i tots els castells fets aquell dia.

Tenir a l'abast aquesta informació és tan important com fixar la memòria històrica de la colla, com aixecar acta dels fets consumats, com prendre el pols a la mateixa colla i com escampar als quatre vents la realitat més pura i dura d'una colla castellera: fer saber a tothom quines han estat les seves fites al llarg de la temporada, els èxits i també els entrebancs.

Amb aquest esperit fa molt temps -a finals dels setanta- que un servidor, tot just endinsat en l'afició pels castells, va començar a recollir les actuacions de la vintena escassa de colles castelleres existents llavors a través de les cròniques que l'Eloi Miralles inseria setmanalment a «La Vanguardia» els diumenges. D'aquesta manera em podia formar una idea del nivell de cada colla, dels seus avanços o retrocesos, fer comparacions entre colles i de com havia anat la temporada en general.

Però, com tot a la vida, les coses evolucionen, i mentre el món casteller no parava de créixer en nombre de colles, les cròniques de l'Eloi no paraven de disminuir en informació. Malgrat l'altra bona font d'informació, les cròniques del Joan Gala al diari «Avui», vaig optar per interrompre aquest treball el 1988.

El tema semblava aparcat definitivament quan el 1996, al Congrés de Cultura Popular i Tradicional, es va presentar la pàgina web de la Colla Jove dels Xiquets de Tarragona. S'hi encabia una «Base de dades castellera interactiva» que pretenia recollir totes les actuacions de les colles detallades i oferir-les als internautes perquè les poguessin consultar. Era la tasca que havia dut a terme anys abans, però actualitzada a les noves tecnologies!

Quan Internet es va popularitzar i va arribar cada cop a més llocs, la pàgina de la colla tarragonina va esdevenir tot un referent. Fou llavors quan es va iniciar tot un seguit de reunions per iniciar el projecte de recollir totes les actuacions de les colles i introduir-les a l'esmentada base de dades que llavors començava, el 1995. És a dir, que es tractava d'anar tirant endarrere fins on es pogués. La tasca de qui això subscriu era la de fer la recerca de les actuacions, tenint com a base tota la feina feta des de finals dels 70 fins al 1988.

En aquesta tasca, que aviat farà dos anys que es va iniciar, entre molts altres entrebancs, em vaig trobar amb la reconstrucció de les dades dels Castellers de Vilafranca. La colla, seguint més o menys el corrent de l'època, pren consciència de la importància de recollir les seves consecucions i publicar-les en un resum anual el 1985, amb un tríptic en què apareix el detall de les actuacions de la temporada. Aquest costum, estès actualment a la major part de colles, es va iniciar al principi de la dècada dels 80. Anteriorment, la cosa és

més complicada ja que el treball estadístic sols el trobem localitzat en persones molt concretes de la colla, que ho feien a títol personal i, molts cops, només recollien els castells més importants de la colla pròpia. A més, no arribaven a publicar mai les dades i aquestes quedaven guardades en l'oblit fins que algú no hi ha pres l'interès que els pertoca.

Així doncs, i pel que fa als Castellers de Vilafranca, a partir del 1985 i fins avui tenim coberta la informació, gràcies sobretot al Jordi Mir, la persona que pacientment ha anat recollint les dades i ha fet la tasca estadística de la colla.

Gràcies a la feina feta al seu moment, podíem tirar del 1985 en endarrere fins arribar al 1977, primer any en què tenia recollides les actuacions. Però, i d'aquí enrere fins a arribar a la fundació de la colla, el 1948?

Després de comprovar com, de l'únic de què es disposava, era d'una estadística general de castells importants -a partir de la torre de set- i feta globalment -és a dir, tants castells durant determinat any, sense esmentar el lloc ni la data de consecució- no quedava cap altre camí que recórrer a la premsa escrita per intentar reconstruir les actuacions de la colla.

I així fou com, en un primer terme, la tasca va ser consultar la premsa local vilafranquina a partir del 1948 i fins al 1976. Un total de vint-i-nou temporades en què, molts cops, existia més d'una publicació local. Una feina d'aquelles «de xinesos» que ha estat possible gràcies a totes les facilitats que ens va proporcionar la directora de la Biblioteca Torres i Bages, Montserrat Cantí, i la resta de personal de la biblioteca per poder fer la consulta d'aquestes publicacions.

Un cop buidada tota la premsa local, les dades extretes han estat completades i contrastades amb d'altres fonts d'informació que ja teníem treballades, com ara llibres, estudis, articles, etc. i que fessin referència a l'activitat dels Castellers de Vilafranca.

El resultat final és el que ara es disposa a la colla. És clar que la informació trobada és incompleta: la premsa local seguia l'activitat de la colla condicionada per factors tan diferents com trobar un cronista, o que la mateixa colla fes un comunicat, o que l'espai disponible fos suficient. Ens trobem, per exemple, que, segons una estadística apareguda el 1978, falten per localitzar quatre torres de set -una el 1970, una el 1971 i dues el 1972-. Però, avui per avui, això és tot el que hem pogut trobar. A partir d'aquí, a més d'eixamplar l'història de la colla amb les noves temporades, segurament també es podran ampliar anys anteriors amb noves dades aparegudes en cròniques del moment no consultades fins ara o a través de testimonis orals que ajudin a completar les dades més reculades.

Totes els quadrants es poden consultar a la pàgina web de la colla www.castellersdevilafranca.com. Properament aquestes dades s'aniran introduint a la Base de dades castellera interactiva de la Colla Jove dels Xiquets de Tarragona com a part del projecte global a què hem fet referència a l'inici d'aquest article.

Si els castells son el leimotiv d'una colla castellera, conèixer-los és imprescindible per valorar-ne la realitat.

Fem envetats
tipus pinxo,
taverner i paleta

Envetats
per a balls populars
(bastoners, geganters, diables,...)

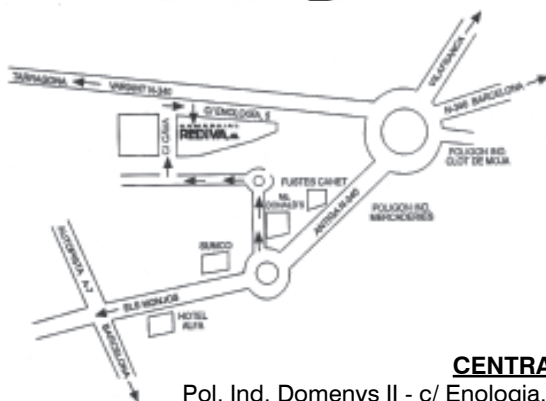
FÈLIX I JOSEFINA BALANÀ MONTANER, SCP
VILAFRANCA DEL PENEDEÈS

**COMERCIAL
REDIVA, S.A.**

**PINTURES I COMPLEMENTS PER A:
DECORACIÓ - CARROSSERIA - NÀUTICA
MOBLE - INDÚSTRIA - BELLES ARTS**

**Revestiments: Sostre - Paret - Terra
Venda i lloguer de maquinària**

CENTRAL

Pol. Ind. Domenys II - c/ Enologia, 5
08720 VILAFRANCA DEL PENEDEÈS
Tel. 93 819 92 76 - 93 819 92 92
Mòbil 607 97 28 84 - Fax 93 819 92 94
c/e: info@comercialrediva.com
www.comercialrediva.com

DELEGACIONS

Pol. Ind. La Creu, antiga ctra. de Barcelona, Nau 4
Tel. 977 66 77 68 - Fax 977 15 55 13
43700 EL VENDRELL

Ctra. C-246, km 42 - Pol. Ind. La Vilanoveta, C/M 62
Tel. i Fax 93 893 28 13
08812 LES ROQUETES (Sant Pere de Ribes)

Mantenint la primera línia

Al Catllar, pensant en Sant Fèlix

23 d'agost

Festa Major del Catllar, plaça de la Vila,
El Catllar

4d8a, 3d9f, 4d8, Pd6

Junt amb la Colla Jove dels Xiquets de
Tarragona i la Colla Vella dels Xiquets de
Valls

Foto: Fèlix Miró

Dos castells de nou descarregats a Igualada

24 d'agost

Festa Major d'Igualada, plaça de la Vila, Igualada

4de8a, 3d9f, 4d9f, Pd7f

Junt amb la Colla Jove dels Xiquets de Tarragona i els Moixiganguers d'Igualada

Fotos: Fèlix Miró

L'estrena no perdona

Joan Badell

29 d'agost

Vigília de Sant Fèlix, plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès

4d8 (cercavila)

4d8a, 3d9f, 4d9f(c), pd6

Junt amb els Xicots de Vilafranca

Com ja és habitual en els darrers anys, l'actuació de la vigília es va convertir en una actuació espectacular preparatòria de l'endemà, on es van veure les intencions de la colla. Es tracta d'una exhibició que acostuma a servir per sortir amb la moral reforçada de cara a la gran cita del dia després.

El 2003, abans d'entrar a la plaça, cal destacar l'inèdit quatre de vuit descarregat durant la cercavila i els cinc pilars de cinc simultanis executats just després de la tronada. A veure si aquest any podem alçar el nivell de castells a la cercavila i fer la torre de vuit folrada a la Parellada (davant el bar on hi tenim més afecció).

Un cop arribats a la plaça més castellera, l'actuació la vàrem iniciar descarregant amb seguretat el quatre de vuit amb l'agulla, agafat només pel folre del de nou i on quedaven clares les intencions de la colla a l'hora d'escollir el castell de sortida del dia de Sant Fèlix.

A continuació, vam seguir el mateix ordre d'actuació que hi havia previst per a l'endemà, però amb un pis menys, i això passava per fer el tres de nou amb les manilles fent les funcions de folre; un tres que va ser resolt sense gaires dificultats i que el necessitàvem per defensar-lo amb un pis més el dia del patró vilafranquí.

Per cloure les tres rondes regulars de castells, vam afrontar el castell que ens va fer retocar tota l'estratègia prevista per al dia gran: el quatre de nou amb folre. Com és habitual les darreres temporades, es va optar per alçar-lo amb el folre del quatre de nou amb agulla, incloent-hi les agulles del mig i el del barri marítim també dins. El quatre, però, no ens va perdonar i, després de fer-hi l'aleta, va acabar cedint, i ens deixava seqüeles per a l'endemà i alguns retocs a fer en les alineacions. Ànims, Masó!

Per finalitzar aquest primer dia de festa, vam descarregar amb solvència el pilar de sis.

Fotos: Fèlix Miró

Un any m

Joan Badell

30 d'agost

Diada de Sant Fèlix, plaça de la Vila,
Vilafranca del Penedès

**3d10fm(c), idTd9fm, Td9fm, i4d9fa,
4d9fa(c), iPd8fm, Pd5**

Junt amb la Colla Joves Xiquets de Valls,
Colla Vella dels Xiquets de Valls
i Minyons de Terrassa

30 d'agost, 9 del matí. Alguns han dormit moltes hores; altres no han pogut dormir gaire sentint la pressió de l'endemà; n'hi ha que senzillament prefereixen la marxa nocturna i fins i tot en algun cas hi ha qui no dorm gens, pràctica bastant contraindicada per fer castells i encara més si es tracta de grans construccions de color verd. El cas és que tothom passa la nit prèvia al dia gran de la manera que pot..., o que el deixen. Segur que cada un de nosaltres tenim mil i una anècdotes d'aquesta nit de nervis, calor, ambient o relax (per què no?, recordeu el que ens deia el Domènech?). La qüestió és que quan per fi arriba el dia més esperat de l'any i et sona el despertador, un sentiment especial t'envaeix el cos... Esmorzes (no tothom pot) i, si tens l'oportunitat de fer-ho sol, reflexiones sobre com n'ets, de privilegiat, per poder participar d'una manera activa en la millor diada del calendari casteller. El privilegi i la satisfacció augmenta quan veus que, a més, ho fas amb la millor colla del món mundial i a la millor plaça de la geografia castellera. Entre mossegada i mossegada, dónes gràcies a la mare que et va dur en aquest món pel fet de poder viure aquests fantàstics moments plens d'emotivitat, incertesa i tensió.

Et dutxes i t'enfundes la camisa verda. Tornes a viure un moment romàntic: t'adones del que representa posar-te aquesta camisa, de tots els anys d'història, de tots els èxits i d'algun fracàs...

Vas cap al centre de la vila (o ciutat Regull?) i ara sí que els nervis comencen a no suportar-se. Camines cap al Museu passant per la plaça de la Vila on de moment domina la solitud i el silenci, només hi ha quatre fotògrafs que ja agafen un lloc de privilegi i els camions de TV3 que fan de les seves. Un munt de coses et passen pel caparronet. Un cop al Museu, et reuneixes amb els mateixos dels últims nou anys. El Melilla està patint per la canalla i pels seus castellers. Nervis, fum i lavabo són les constants d'aquest home a mig matí. Parles amb el David Miret -

és, els primers

tot és optimisme, caràcter positiu i agressivitat 100%- i amb tots els companys de Museu d'aquests últims anys: el Xavi Bagés, el Julià, el Ramonet, l'Esclassans, el Pere de Sant Quintí, l'Aleix... i tard o d'hora sempre surt la maleïda pregunta: -I, si caiem, de què repetim?... Tot es mira de controlar al màxim, el temps es tira a sobre i s'ha d'anar per feina. Davant mateix de Santa Maria s'ha de començar a buscar la gent del peu, del folre, del tronç; s'ha de controlar la canalla, i, com qui no vol la cosa, ja són les 12, hora d'enfilar el carrer de Santa Maria. Tothom pot descriure d'una manera diferent el que es viu en aquest estret carrer.

Finalment ha arribat l'hora del pilar de quatre caminant (algun any ha estat de cinc) i de l'entrada a plaça: ja hi som! Fins aquí, cada any és més o menys igual. A partir d'aquest moment toca una nova lluita cada any, diferent i amb resultat incert.

El 2003, a causa del dia 29, la tècnica va fer una aposta arriscada però meditada: va tocar sortir a tot drap, el sostre casteller va ser l'escollit per iniciar la jornada. Ara sí que tots els esforços del llarg estiu s'havien de veure plasmats a plaça. Així que, després d'haver muntat un peu gegantí, un folre compactat i unes manilles lleugeres, (un lloc per a cada casteller i cada casteller al seu lloc) el tres de deu va tirar amunt. D'entrada va donar algun toc d'atenció, però, quan es van col·locar dosos, l'estructura es va assentar i el folre (un dels handicaps d'aquest colossal castell) estava divinament. Amb una valentia excepcional, la canalla van mostrar tota la seva habilitat per coronar el que seria el castell protagonista de la jornada. A la sortida del pom de dalt, l'estructura va dir prou i, malgrat la lluita de tots plegats, va acabar cedint. D'aquesta manera ens vam anotar el quart tres de deu amb folre i manilles carregat de la nostra història. Serà el 2004 l'any del primer descarregat?

Com a segon castell, es va optar per "la prudència" i la prudència a Cal Figarot, i parlant de Sant Fèlix, és la torre de nou, el nostre valor més segur i que en les grans diades acostumem a utilitzar per tranquil·litzar *l'asuntu* malgrat que es tracta d'un castellà. Aquest dia, però, en un primer intent la torre es va desmuntar amb bon criteri. A la repetició, la vam descarregar amb un espectacular treball a tot els nivells.

Si alguna cosa caracteritza la colla ha estat la capacitat de reacció i de sorprendre el personal. Així que, per acabar la diada, vam encarar el quatre de nou amb folre i agulla, amb la peculiaritat que hi havia nous components a l'agulla. El castell des d'un bon inici va presentar excessius problemes i, amb l'entrada de l'enxaneta dins l'agulla, vam patir la segona caiguda de la diada... I ara què? En una nova demostració de classe i força, vam prendre una decisió valenta: ens ho jugàvem a ser o no ser, quedar en blanc a la tercera tanda o segellar una gran actuació. Així que, malgrat el cansament, vam tornar a optar pel quatre amb l'agulla. I aquesta vegada sí, el castell es va carregar quan d'entrada ben pocs espectadors haurien donat un duro pel castell. La veritat és que vam salvar un castell que era indomable. Per a la tanda de pilars, amb el nou equip de pilaners, es va intentar el pilar de vuit amb folre i manilles. Potser era una aposta precipitada, però en un dia com aquest no es pot guardar res a l'armari. Malauradament l'estructura va caure en el moment de la motxilla. Ara sí, retirada amb pilars de cinc i cap a dinar, després d'aconseguir per tercera temporada consecutiva el castell de deu.

En resum, el Sant Fèlix del 2003 es pot catalogar de llarg i polèmic. La llenya no va perdonar cap de les colles participants. Malgrat no assolir-se cap rècord d'aquells històrics, sí que es pot dir que, a banda del tres de deu, es van poder veure nou castells de nou, quatre dels quals de gamma extra.

Fotos: Fèlix Miró

Dos castells de nou per acomiadar la Festa Major

Joan Badell

31 d'agost

Diada de Sant Ramon, plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès

4d9f, 4de8a, 3d9f, Pd7f(c)

Junt amb els Xicots de Vilafranca

Per a la diada de Sant Ramon de 2003, força tocats per les llenyes del 29 i el 30, es van descartar els castells de gamma extra i altres proeses reservades per a aquest dia. Tot i amb això, vam acomiadar els tres dies d'intensa activitat segellant una gran actuació. D'entrada, quatre de nou amb folre, en el qual l'atenció a tots els nivells va ser màxima i sense complicacions es va completar. A continuació, un quatre de vuit amb l'agulla marca de la casa, executat amb solvència i sense gaires coses a comentar. Per acabar, vam completar un altre tres de nou agafat només per les manilles, pensant ja en Tots Sants. A la ronda de pilars, vam carregar el pilar de set folrat. Així posàvem el punt i final a tres dies de festa i grans castells.

Fotos: Fèlix Miró

Fixa-t'hi

Vilafranca

itu

junts pel

civisme

Caixa Penedès

 Diputació
Barcelona
xarxa de municipis

 Urbaser

 MANCOMUNITAT
INTERMUNICIPAL
PENEDÈS GARRAF

Ajuntament de Vilafranca del Penedès

Torre de nou a la Mercè

Lluís "City"

21 de setembre

Diada de la Mercè. Festa Major de Barcelona

Plaça de Sant Jaume. Barcelona

3d9f, Td9fm, 4d9f, Pd6

Junt amb els Castellers de Barcelona

i els Minyons de Terrassa

Després d'uns quants anys de no ser-hi, la colla va tornar a actuar a la Diada de la Mercè. A plaça, també hi havia dues colles més habituals a la plaça de Sant Jaume en els últims anys: els Castellers de Barcelona i els Minyons de Terrassa. Totes tres colles vam fer el mateix castell a la primera ronda: el tres de nou amb folre, carregat i descarregat.

A la segona ronda havia d'arribar el millor. Després d'un cinc de vuit dels de Barcelona, va venir el principal castell de la jornada: una esvelta, fabulosa, impecable i espectacular torre de nou amb folre i manilles de color verd, els mestres de la torre. Quina torre! Aquest va ser el punt d'inflexió de la diada castellerà i l'única construcció de gamma extra que s'hi va poder veure. La ronda la va tancar un quatre de nou amb folre dels Minyons de Terrassa.

Encara eufòrics per la fabulosa torre, els Castellers de Vilafranca van descarregar un treballadíssim quatre de nou amb folre a la tercera ronda, castell que va patir molt a la baixada i que es va haver de defensar fins a l'extenuació. De la seva banda, els barcelonins van descarregar una torre de vuit folrada i els Minyons, un quatre de vuit amb l'agulla. Per quarta vegada durant la temporada, la trobada entre vilafranquins i terrassencs tenia un clar color verd. A la ronda pilars, els de Barcelona en van fer dos de cinc; els de Terrassa, un de set amb folre i els Castellers de Vilafranca, un de sis.

Així doncs, en la tornada a la plaça de Sant Jaume per la Mercè vam tornar a pintar el cel barceloní de color verd, vam despertar l'admiració del públic que no hi entén gaire i vam confirmar l'excel·lent moment de forma als que sí que segueix el fet casteller de prop. Entre els primers, hi havia quatre irlandesos que hi van venir expressament i que van al·lucinar; dos argentins, que ja es van apuntar per anar a la Meca dels castells l'1 de novembre, i, finalment, una bonica ianqui de San Francisco, disposada a marxar de Catalunya el dia següent i que va decidir de buscar una nova habitació i quedar-se a Barcelona una setmana més perquè allò era "incredible!". Amb una tradició cultural tan fascinant i uns castells tan espectaculars, que fàcil que és exportar Catalunya arreu del món!

Foto: Felix Miró

Mas Rabell

10 de setembre
Actuació a Bodegas Torres
Mas Rabell
Sant Martí Sarroca
4d7a, 3d7, 5d7, Pd5 (2)

Monument a Lluís Companys

10 de setembre
Diada Nacional de Catalunya
Rambla de la Girada
Vilafranca del Penedès
Pd5
Junt amb els Falcons de Vilafranca

Correllengua

14 de setembre
Correllengua
Plaça Sant Marçal
Torrelavit
4d8, Td8f(c), 3d8, Pd5 (2)
Junt amb els Castellers de Sitges

Foto: Josep M. Batet

Festes del Pilar

11 d'octubre
Festes del Pilar
Fraga
3d7, 4d7a, 5d7, Pd5 (2)

Romeria

19 d'octubre
Romeria de Vilafranca a Montserrat
Plaça del Monestir
Montserrat
Pd5
Junt amb els Moixiganguers d'Igualada
i els Castellers d'Esparreguera

La Múnia

25 d'octubre
La Múnia
Td7, 4d7n, 4d7a, Pd6

Foto: Felix Mitó

Foto: Miquel Arroyo

Tres i quatre de nou en favor del patró de la colla

28 de setembre

Diada de Sant Miquel, plaça de la Vila, Vilafranca del Penedès

3d9f, id4d9f, 4d9f, 4d8a, Pd6

Junt amb els Castellers de la Vila de Gràcia i els Moixiganguers d'Igualada

Foto: Fèlix Miró

Foto: Miquel Arroyo

Foto: Fèlix Miró

Un quatre de nou a empentes i rodolons

5 d'octubre

Trobada de colles de nou, plaça del Mercadal, Reus
i3d9f, Td8f, id4d9f, 4d9f, 4d8a, Pd6

Junt amb la Colla Joves Xiquets de Valls, la Colla Vella dels Xiquets de Valls, els Minyons de Terrassa i els Xiquets de Reus

Foto: Felix Miró

Un altre tres de nou a les Corts

12 d'octubre

Festa Major del barri de les Corts, plaça de Comas, Barcelona
4d8a, 3d9f, Td8f, Pd7(c)

Junt amb els Castellers de Barcelona i els Xicots de Vilafranca

Fotos: Carles Esteve

Quatre de per tancar

Pep Ribas

Comentarista casteller de Ràdio Vilafranca

1 de novembre

*Diada de Tots Sants, plaça de la Vila
Vilafranca del Penedès*

**4d9(c), id4d9fa, idTd9fm, id4d9fa,
id3d9f, Pd8fm**

*Junt amb els Capgrossos de Mataró
i els Sagals d'Osona*

La Diada Castellera de Tots Sants posava punt i final a la llarga i dura temporada dels Castellers de Vilafranca. Va ser una jornada agredolça per als vilafranquins: malgrat que van aconseguir dos dels objectius marcats del dia, al final va deixar una sensació de cert cansament. La plaça de la Vila vilafranquina, això no obstant, va tornar a exercir de gran plaça castellera, amb un ambient excel·lent i unes colles que volien oferir el màxim del seu repertori.

Els Castellers de Vilafranca van ser els encarregats d'obrir plaça amb l'intent de l'imponent quatre de nou sense folre, una megaconstrucció que els vilafranquins havien aconseguit carregar per primer cop l'any anterior en aquesta mateixa diada. En el primer aniversari d'aquella gesta, els castellers el van poder tornar a carregar, i van deixar la sensació que el tenen a un pas de descarregar. Es tracta d'un castell d'extrema dificultat, que va pujar amb nervi i amb molta corda. Els pisos estaven ben quadrats per baix i massa tancats per dalt, però van permetre arribar a carregar-lo de manera sobrada. Només la sortida atropellada del pom de dalt i uns sisens massa febles van fer que el castell caigués per dalt, sense poder evitar la caiguda de tot el tronc. Era el primer quatre de nou que intentava una colla el 2003 i, per tant, el primer que es podia veure carregat i, de passada, el segon dels anals vilafranquins.

La segona ronda va ser tot un maldecap per als homes d'en Melilla, que d'entrada va haver de renunciar a intentar la torre de vuit sense folre, un altre dels grans reptes del dia. La colla va haver de desmuntar el quatre de nou amb l'agulla folrat primer i la torre de nou amb folre i manilles després. Totes dues construccions duïen canvis importants al tronc a causa de la caiguda anterior, i aquest fet va ser un factor clau perquè no s'aconguessin, però no l'únic. El peu i el folre, les millors armes vilafranquines, van patir molt en tots

Fotos: Fèlix Miró

nou i pilar de vuit l'any

dos castells. No van saber o no van poder aturar, com és habitual en ells, els problemes que venien per dalt. Siguí com sigui, amb seny, es va manar en ambdós casos desmuntar el castell.

La tercera ronda va portar una altre gerra d'aigua freda, ja que també van haver de desmuntar els dos castells que hi van intentar. El quatre de nou amb l'agulla, que aquest cop va arribar més lluny que el primer, va tenir en la canalla la gran indecisa, en un castell que no transmetia bones vibracions. Mal agafat i massa nerviós.

En repetició i veient, d'una banda, que no era un bon dia, i, de l'altra, el cansament acumulat i les ganes que hi havia de fer el pilar de vuit com a comiat, van decantar-se pel tres de nou amb folre. El tres era un castell que durant la temporada havien descarregat abastament i en totes les situacions possibles, però aquest cop la canalla no el va voler coronar. I això que el tres, amb un folre complert, va pujar magnífic. Es va notar, i molt, l'absència del Schuster, l'enxaneta talismà dels vilafranquins, que no va pujar després de la caiguda del quatre de nou.

Resignats a sortir de plaça amb un sol castell, la gran alegria, la que posava un final de temporada de nivell, va arribar en el torn del pilar de vuit amb folre i manilles, el gran espatat que els Castellers de Vilafranca van defensar amb ungles i dents. Ni el cansament ni la desil·lusió, malgrat haver carregat un tros de castell a la primera ronda, van fer defallir les intencions dels castellers. Hi va haver un treball impecable, ara sí, al folre i les manilles; un Fèlix Miret, que recuperava la posició al seu pilar, que ho aturava tot; un tronc convençut, i, per què no dir-ho, un enxaneta, el petit Marçal, el Xin-xan, que n'hi ha per fer-li un monument.

Així doncs, pilar de vuit descarregat, el primer de la temporada també per a qualsevol colla, fet que, a més, permetia als vilafranquins tenir almenys un pilar de vuit carregat o descarregat per novena temporada consecutiva.

En resum, un any 2003 amb menys castells de nou de gamma extra, però amb uns Castellers de Vilafranca que acabaven l'any sent els únics que assolien carregar almenys un cop tota la gamma de castells intentats durant la temporada. Què més es pot demanar? Tots Sants només va ser un reflex d'una dura i llarga temporada castellera, com sempre, sense treva.

Torreblanca

Vins i Caves

La teva celebració més especial en un indret de somni:
posem a la teva disposició una masia del segle XV
i el seu jardí envoltat de vinyes perquè
puguis gaudir d'un dia realment inoblidable.

- Banquets i reunions familiars
- Reunions d'empresa
- Sessions i cursos de tast
- Visites al celler

Finca Masia Torreblanca, s/n
08734 Sant Miquel d'Olèrdola
torreblanca@retemail.es

Informació i reserves
93 891 50 66

Cada cop més a prop teu.

Niko Motors. Nou Concessionari Mazda a Vilafranca.

Ara ja tens més a prop un Concessionari Mazda. Unes modernes i funcionals instal·lacions on podràs gaudir tant del nostre excepcional servei postvenda, com conèixer la nostra àmplia gamma de models, des del MX-5, el roadster més venut de la història, fins al Premacy, un monovolum excepcional, incloent-hi l'esportiu RX-8, el Mazda6, el seu germà petit, el nou Mazda2 o el compacte esportiu Mazda3. Si busques qualitat, pensa en Mazda.

mazda.COM - 902 345 456

Castells de nova fornada

Diada del Graller

25 d'abril

Diada del Graller, plaça de Santa Maria, Vilafranca del Penedès

3d8, Td7, 4d8, Pd6

Foto: Felix Miró

Torneig L'Enxaneta

29 de maig

Torneig d'hoquei sobre patins
L'Enxaneta, pavelló esportiu,
Vilafranca del Penedès

4d7a, Pd4 (3)

Homenatge a l'Stòitxkov

29 d'abril

Homenatge a Hristo Stòitxkov,
Camp Nou, Barcelona

Pd4 (4), Pd6

Els primers castells de vuit de gamma alta

2 de maig

Festa Major de Vilassar de Mar,
Vilassar de Mar

3d8, 4d8a, Td7, Pd7f

Junt amb els Capgrossos de Mataró
i els Minyons de Terrassa

Foto: Miquel Arroyo

Foto: Miquel Arroyo

Torre, tres i quatre de vuit a la Selva

6 de juny

Festa Major de la Selva del Camp,
La Selva del Camp

3d8, Td8f, 4d8, vano de 5

Junt amb la Colla Jove dels Xiquets de
Tarragona

Foto: Felix Miró

Foto: Felix Miró

Primer castell de nou de l'«era Esclassans»

Castells de nova fornada

16 de maig
Fires de Maig, plaça de la Vila,
Vilafranca del Penedès
Td8f, 3d9f, 4d8a, Pd7f
Junt amb els Xicots de Vilafranca

Fotos: Felix Miró

Un altre tres de nou per Corpus

13 de juny

Festa Major de Cornellà de Llobregat,
plaça de l'Església, Cornellà de Llobregat
4d8a, 3d9f, Td8f, Pd7f

Junt amb els Castellers de Cornellà
i els Minyons de Terrassa

El primer castell de nou a Vic

4 de juliol

Festa Major de Vic, plaça de la Vila, Vic
4d8a, 4d9f, Td8f, Pd6

Junt amb la Colla Jove dels Xiquets de Tarragona i els Sagals d'Osona

Sants de vuit

20 de juny

1r Sants al carrer, Barcelona

3d8, 4d8a, Td8f, Pd7f (c)

Junt amb els Castellers de Sants
i els Castellers del Poble-sec

Fotos: Miquel Arroyo

Més castells de vuit de gamma alta a la Granada

10 de juliol

Festa Major de la Granada del Penedès,
carrer de l'Estació, La Granada del Penedès
4d8a, 3d8, Td8f, Pd6
Junt amb la Colla Joves Xiquets de Valls
i els Xicots de Vilafranca

Foto: Miquel Aroyo

Foto: Felix Miró

La plaça del Pou continua sent de nou

17 de juliol

Diada de les Cultures, plaça del Pou,
Altafulla
4d8a, 3d9f, Td8f, Pd7f
Junt amb la Colla Joves Xiquets de Valls i
els Castellers d'Altafulla

Foto: Felix Miró

Foto: Miquel Aroyo

La primera catedral de l'any

18 de juliol
Festes del Quadre de Santa Rosalia, plaça de la Vila,
Torredembarra

5d8, 3d9f, Td8f, Pd6

Junt amb els Nois de la Torre i els Bordegassos de Vilanova

Fotos: Fèlix Miró

Foto: Carles Esteve

Foto: Carles Esteve

Gamma extra

Xevi Fernàndez

25 de juliol

Diada de les Santes, plaça de Santa Anna, Mataró

4d9f, Td9fm, 3d9f (c), iPd7

Junt amb els Castellers de Lleida i els Capgrossos de Mataró

Un any més, el diumenge abans del dia 27 de juliol (santa Julià i santa Sempronià, les Santes) i la plaça de Santa Anna són les coordenades d'espai i temps correctes que qualsevol aficionat que vulgui disfrutar de la diada castellera de les Santes ha de conèixer.

Els grans al·licients de l'actuació d'aquest any, a priori, eren l'anunci per part dels Capgrossos de la primera tripleta màgica de la seva història i, per part dels Castellers de Vilafranca, de la primera construcció de gamma extra de l'any, la torre de nou amb folre i manilles, acompanyada de dos castells de nou més. Les dues colles arribaven a finals de juliol en plena forma. La tercera colla a plaça, els Castellers de Lleida, arribaven tocats de l'actuació de colles de l'eix de la setmana anterior, on els va caure el quatre de vuit.

Els blaus, actuant d'amfitrions, obren plaça descarregant el segon cinc de vuit de l'any, que aporta serenor a la colla per poder atacar els castells de nou. En segona ronda, alcen el tres de nou amb folre, amb un folre ben lligat que permet treballar un castell obert al pis de terços i acabar-lo descarregant enmig de l'alegria de la plaça. Com a últim castell intenten el quatre de nou amb folre, que puja amb força bona mida, el carreguen i acaba caient inesperadament quan comencen a sortir els sisens. Els verds, surten segons i comencen plantant el tercer quatre de nou amb folre de l'any, un castell que manté la mida en tot moment i que es descarrega sense problemes. En segona ronda, i un cop comprovat que hi ha peu suficient, s'inicia l'atac al monstre de la diada: la torre de nou amb folre i manilles. El peu de la construcció es va muntant mica en mica, i, un cop comencen a sonar gralles, sembla que tot passa en un instant: pugen sisens, dosos, la canalla corona el castell i en un obrir i tancar d'ulls ja està descarregat. Gràcies a un treball titànic d'una de les rengles s'aconsegueix el primer castell de gama extra de la temporada. A la ronda següent, els Castellers de Vilafranca encaren el quart tres de nou amb folre d'enguany, que ha de servir per provar l'alineació del tres de deu de cara a Sant Fèlix. El tres, que a priori semblava que havia de ser el castell més assequible, puja molt bellugadís i acaba caient poc després de carregar, fet que evidencia que hi ha alguna cosa que no acaba de rutllar en l'alineació i que caldrà fer canvis abans de finals d'agost. En ronda de pilars, alcen l'espadat de set amb folre, que queda en intent ja que cedeix amb l'enxaneta col·locat però tot just abans de deixar-se anar de mans.

Els de color burdeus també completen la seva millor actuació d'aquest any amb tres castells de set de gamma alta. En destaca una bona torre de set.

En resum, va ser una actuació molt bona per a les tres colles, tot i el regust amarg que va deixar una llenya per cap. Cal destacar que es van poder fer els castells que s'hi van veure gràcies a la gran col·laboració que hi va haver entre les colles i a la participació del públic assistent a plaça.

Foto: Manel Ràfols

Grans castells de vuit a Vilanova

1 d'agost

Diada de la Mare de Déu de les Neus, Festa Major de Vilanova i la Geltrú, plaça de la Vila, Vilanova i la Geltrú
5d8, 3d8, 4d8a, Pd6
Junt amb la Colla Vella dels Xiquets de Valls i els Bordegassos de Vilanova

Fotos: Miquel Arroyo

Tripleta vilafranquina a la Bisbal...

15 d'agost

Diada de la Mare de Déu d'Agost, Festa Major de la Bisbal del Penedès, carrer del Doctor Robert, La Bisbal del Penedès
3d9f, 4d9f, 4d8a, Pd6
Junt amb la Colla Joves Xiquets de Valls i la Colla Vella dels Xiquets de Valls

Fotos: Félix Miró

Castells que fan *Catllar*

21 d'agost

Festa Major del Catllar, plaça de la Vila,
El Catllar

5d8, 3d9f, 4d8a, Pd7f

Junt amb la Colla Jove dels Xiquets de
Tarragona i la Colla Vella dels Xiquets de
Valls

... i tripleta màgica a l'Arboç

22 d'agost

Festa Major de l'Arboç del Penedès, carrer Major, L'Arboç del Penedès

3d9f, 5d8, 4d9f, Pd7f

Junt amb la Colla Jove dels Xiquets de Tarragona i la Colla Vella dels Xiquets de Valls

Fotos: Felix Miró

Leonard del Río, Lídia Garquez i Dolors Rovira (en representació del Fèlix Miret), premiats al IV Certamen Poètic dels Castellers de Vilafranca

Foto: Fèlix Miró

«Pensar en casteller» va guanyar el IV Certamen Poètic

El poema titulat «Pensar en casteller», de l'igualadí Lleonard del Río, va guanyar el IV Certamen Poètic Casteller. El segon premi va ser per a l'obra «Un de dos», de la sitgetana Lídia Gàrquez, mentre que el tercer se'l va endur el vilafranquí Fèlix Miret, gràcies al poema «El silenci».

Foto: Fèlix Miró

Pensament casteller

«Pensar en casteller» és un poema que explica els trets essencials que, segons l'autor, defineix una persona que fa castells. Lleonard del Río es va presentar al certamen amb el lema Dos de Set.

El segon premi, el poema «Un de dos», forma part de l'obra «Aixecat per sota». És un cant a la unió que comporten els castells i als forts vincles d'amistat que neixen al seu voltant. Lúdia Gàrquez, que es va presentar al concurs sota el lema Valenta Figuereta, és castellera en actiu de la colla Jove de Sitges.

Finalment, «El silenci», l'obra que va guanyar el tercer premi, descriu el moment concret en què tota una plaça concentra la mirada en l'inici d'un intent d'un gran castell, calla i el silenci ho omple tot. L'autor del poema, Fèlix Miret és conegut en el món dels castells pel fet de ser component dels Castellers de Vilafranca, sobretot per formar part del pilar que durant nou anys ha permès veure una gran quantitat de pilars de sis, de set i de vuit –i fins i tot un intent d'un de nou-, i perquè havia estat guardonat en altres edicions del certamen poètic.

Vint obres

Una vintena de poemes es van presentar al certamen, que enguany arriba a la quarta edició i que, tal com va dir Joan Montserrat, en representació dels Castellers de Vilafranca, té la voluntat de continuar convocant-se per consolidar-se definitivament dins dels premis literaris de tema casteller.

El jurat, que va declarar desert l'accèssit del premi, el van formar Berta Jardí, responsable de premsa de la Fundació «La Caixa», autora d'un llibre de narracions i col·laboradora en guions de cinema; Josep Maria Baltà, escriptor i llicenciat en arts i oficis; el professor Àlex Cabré; la pintora i escriptora Cachi Soler, i Biel Senabre, director del CNL Alt Penedès-Garraf i component dels Castellers vilafranquins.

En l'acte de lliurament de premis, els autors –o les persones delegades per aquests- van llegir cada un dels poemes guardonats i, finalment, el president del jurat, Biel Senabre, va fer la glossa del certamen, en la qual va parlar dels trets comuns que comparteixen la poesia i els castells. Va dir que el poeta i el casteller sostenen permanentment una lluita contra ells mateixos i que «l'esperit de superar-se a si mateix, de millorar, de fer la feina cada cop més ben feta i de no conformar-se mai ha de ser essencial en la manera d'entendre allò que duen a terme uns i altres». Imma Pulido, locutora de la cadena SER, va presentar l'acte.

Primer premi

Pensar en casteller

Pensar en casteller
de goig, d'alegria,
de tremp i de força,
d'equip, de país,

és sinònim de festa,
d'avior, d'amistat,
de folga i de gresca,
de futur i de pau.

Pensar en casteller
on no hi ha prebendes,
És involucrar-s'hi
i sempre fer pinya

és ser un més a la colla,
de primer o darrer.
tant si ets noi, com si ets noia
disposat i amatent.

Pensar en casteller
amb fe decidida
grimant amb delera
encaixant els braços

és saber mirar enlaire
com per escalar el cel;
–esforç, valor, coratge–
amb confiança i tremp.

Pensar en casteller
quan sona la gralla
I quan l'anxaneta
el cor bat de pressa,

és apassionar-se
i repica el timbal.
alça el bracet enlaire
foll, il·lusionat.

Pensar en casteller
és la conjuntura
Estimar la terra
de torres humanes,

i estimar Catalunya,
de quelcom ben innat.
fent l'arquitectura
i castells i espadats.

Lleonard del Río i Campmajó

Lema: Dos de Set

Segon premi

Un de dos

I vam respirar el miracle
amb una expressió
irrepetible,
mescla de suor,
brillantor als ulls i
somriure de síndria.

El goig va ser el còmplice
de la fusió
en l'abraçada
de dos camises
i de dos mirades
que mai més
trencarien el fil...

Començava quelcom
concebut
amb un per sempre en silenci.

És curiós com de l'efímer
poden néixer coses
amb vocació eterna.

I vet aquí
l'altre miracle:
primer, el castell,
després, nosaltres...

Lúdia Gàrquez Olivares

Lema: Valenta Figuereta

Tercer premi

El silenci

M'he aturat
en un silenci conegut
que dóna cos
al neguit d'un Poble,

de ben segur sabeu
de quin neguit escriu la meua veu
ara allunyada de les vostres,
de ben segur sentiu
aquest silenci que es descriu;

calleu el temps,

i feu d'aquesta escena
un lloc de mots i molta gent
dins una festa de conversa
on castellers cerquen proeses
que tothom sap,

però tothom resa.

Llavors,

ja som part d'un dens voltant
amb sons propers i sons llunyans
constants;

voltant balcó

- mireu, mireu, ja es munta el peu

voltant descalç

ulls sense nom, mirada clara de guerrer

voltant del crit

- pas endavant, apreteu de pit,

voltant ocult

l'esforç d'algú en l'esforç comú;

des d'aquí,

voltants de pinya

d'on neix un sssssssss molt atrevit

que oneja en llavis

dent amb dent

de gent amb gent

fins arribar a la font de pedra

també emmudida per l'ambient.

El moment

ha vestit l'aire
d'un mantell de pensaments

respecte, atenció i creença
per l'intent d'un gran castell,

fins que un -va!- de valentia
trenca en boca d'un brau terç,

i el silenci que es respira
amb timbals de gran memòria

a toc de gralla

del seu lloc i del seu vers,

desapareix.

El pati de Cal Figarot durant el lliurament de premis del IV Certamen Poètic

El jurat el van formar Cachi Soler, Biel Senabre, Àlex Cabré (a la foto), Berta Jardí i Josep Maria Baltà.

Els premiats van llegir els seus poemes als assistents. A la foto, el guanyador llegeix «Pensar en casteller»

Fotos: Fèlix Miró

Fèlix Miret Rovira

- CUINES I BANYS
 - ESCALES I PAVIMENTS
 - FAÇANES
 - LLARS DE FOC
 - LÀPIDES I PANTEONS
 - TOT TIPUS DE GRAVATS
 - MOBILIARI URBÀ I DE JARDÍ
 - ARTICLES DE DECORACIÓ
-
- MARBRES I GRANITS NACIONALS
I D'IMPORTACIÓ
 - SILESTONE I MCC COMPAC

Av. Vilafranca, 7 - Pol. Ind. Sant Pere Molanta - 08720 VILAFRANCA DEL PENEDES (Barcelona)
TEL. 93 818 04 60 - FAX 93 818 04 94

restaurant • pizzeria

la trebbia

cuina artesanal

plaça de la sardana 3 • vilafranca del penedès • 93 817 1399

**SALUT
DENTAL
PENEDÈS**

- ✓ IMPLANTOLOGIA
- ✓ ORTODÒNCIA
- ✓ ESTÈTICA DENTAL
- ✓ CIRURGIA BUCAL
- ✓ PRÒTESI FIXA
- ✓ PRÒTESI REMOVIBLE
- ✓ ODONTOLOGIA CONSERVADORA
- ✓ PERIODÒNCIA
- ✓ SERVEI DE SEDACIÓ
- ✓ BLANQUEJAMENTS

*Ens trobaràs al costat
mateix de Cal Figarot*

c/ General Prim, 7-9, Local C
08720 VILAFRANCA DEL PENEDÈS
Tel. 93 819 91 10 - 93 819 91 11
Fax 93 819 96 52

a/e: jbadell@salutdental.com

INSTAL·LACIONS

Electricitat
Aigua-gas
Domòtica
Calefacció
Aire condicionat
Aparells a pressió

ENERGIA SOLAR TÈRMICA

Descobreixi
quant es pot estalviar!!

ENGINYERIA

Projectes
Legalitzacions
Direcció d'obres
Sistemes intel·ligents
Automatització
Energia solar

CERTIFICAT d'assegurament de la QUALITAT: ISO 9001:2000

CERTIFICAT de protecció del MEDI AMBIENT: ISO 14001:1996

Rambla de la Girada, 3 · Tel. i fax 93 890 20 72
08720 VILAFRANCA DEL PENEDÈS · instatec@instatec.net

El Club Superverd

Quatre dies a Mallorca

Èrica Obiols

El primer dia, en arribar, vam haver de deixar les maletes en una habitació de l'hotel, que es deia hotel Cactus, i vam marxar cap a un parc aquàtic. El dia el vam passar al parc aquàtic baixant i pujant pels tobogans. Quan vam arribar a l'hotel ens vam instal·lar a l'habitació.

El segon dia vam anar a les Coves del Drac, a un poble que es diu Manacor. Quan hi vam entrar totes les stalactites que hi havia a terra ens semblaven el tres de deu, el pilar de vuit i castells així de grans i, al sortir, vam sortir amb barca. A fora uns estrangers ens van fer una foto a tots al costat del drac.

El tercer dia vam anar a un altre parc aquàtic que era molt més lluny que l'altre que vam anar, però en aquest parc vam arribar molt tard i no vam tenir gaire estona. Quan vam arribar a l'hotel ens vam anar a banyar a la piscina. L'últim dia ens vam estar tot el dia a l'hotel a la piscina. Algunes nenes van anar a comprar records a les botigues de més avall de l'hotel.

Aquest any
s'ha de repetir
aquesta imatge.
Amunt!

Distribucions

CASTELLVÍ

Distribuïdor
oficial de:

c/ de l'Agricultura, 3-4 - Polígon Industrial Domenys II

Tel. 93 898 02 85 - Fax 93 818 61 60

Apartat de correus 279

08720 VILAFRANCA DEL PENEDES - Barcelona

c/e: info@castellvi.info - web: www.castellvi.info

JOANFER I FILLS

P L A N X I S T E R I A , S L

Reparació de turismes i furgonetes en general

c. Mare Ràfols, 5 · Tel. 93 817 03 25

08720 VILAFRANCA DEL PENEDES

Pinya Jove

Vine, VIU ELS CASTELLS!

El 2003, amb l'esforç de tots,
vam aconseguir els objectius: **3d10fm, 4d9, 4d9fa, Td9fm, Pd8fm**

Aquest any els REPETIM amb tu!

Si vols col·laborar amb nosaltres envia'ns un correu electrònic a l'adreça de la colla: info@castellersdevilafranca.com

Dibuixos, dissenys, acudits, contes, històries, qualsevol idea que tu creguis interessant i t'agradaria compartir-la amb els teus companys castellers, fes-ho arribar mitjançant el correu electrònic o directament a algun membre de la nostra redacció.

El Figa-rot

SUPLEMENT HUMORÍSTIC

Amb el nou equip...

Confusió d'un matí d'agost

24 d'agost de 2003. Deu minuts ben bons de rellotge vam haver d'esperar-lo perquè baixés les quatre escales de casa seva. Feia una calor terrible i tot just eren quarts d'onze. La cara de son que feia delatava una nit de festa major llarga i "activa". Gràcies a l'esmorzar se li va notar un notable millorament (el pa amb tomàquet i pernil fa miracles). Es va passar tot el trajecte dormint al cotxe (gloriós aire condicionat!). En arribar, va costar despertar-lo, però, tot i la calor, es va armar de valor i... vinga, per feina! Tot i un posat adormit, va passar sense gaires problemes la primera ronda (ens va preguntar tres cops quin castell fèiem). Tot just preparant el peu del nostre segons castell, el nostre company casteller va notar un canvi en la megafonia. Llavors va deixar anar unes lleugeres mostres de contrarietat cap al locutor de la plaça. Poc a poc, se li van anar il·luminant els ulls i li va quedar cara d'astorat (ara ja hi tenia tots els colors) mentre escoltava aquella dicció tan acurada, aquells devesalls d'adjectius entusiastes i magnífics, aquell so amplificat que tan característica fa aquella plaça. Tot plegat l'individu de qui parlem, víctima de la confusió d'un calorós matí d'agost -d'altra banda, confusió en què caiem molts castellers cada tres anys-, va girar-se per preguntar: "Què cony hi fa, el Marcel·lí J. Valls, a l'Arboç, si avui és festa major a Igualada?".

Xremoleu
Pilaners!

Anem per feina!

L'assemblea del novembre passat va posar en evidència que la nostra gent no s'està per romanços i, quan cal anar per feina i deixar-se de sentimentalismes barats que res no aporten a la bona marxa de l'entitat, ho fa i prou. Tot just el Melilla havia acabat el seu discurs de comiat (com a cap de colla, s'entén), paraules que havien donat lloc a uns moments de llàgrimes, emocions i pell de gallina, que semblava que tots plegats haguéssim anat a pelar cebes o haguéssim vist un capítol de *La casa de la pradera* (o algun altre serial de l'estil), ben just ens acabàvem d'eixugar les galtes, quan un casteller de la colla, reprenent el que veritablement interessava, va preguntar a la Junta, tot seriós i amb destacable aplom: "Quants calers ha costat l'ascensor?".

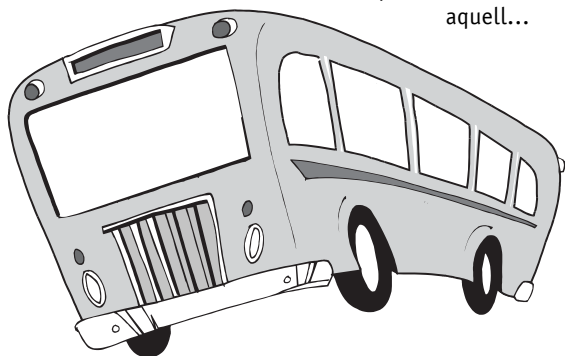
La TV japonesa fa un reportatge sobre costums i tradicions del nostre país

Prou excuses i més civisme

Les actuacions que anualment fem a Montserrat per la Romeria generen, darrerament, animats debats entre detractors i partidaris de la sortida. No és pas la nostra intenció afegir arguments ni a favor ni en contra, però la protesta de l'últim any va passar de taca d'oli. Ve't ací que, tot fruit de la panoràmica que es contempla durant la pujada al monestir (gràcies al magnífic autocar articulat que ens va oferir la parròquia), un grup de castellers (que, per cert, tots eren a la cua de comboi) va començar a fer evident el seu descontentament tot traient l'esmorzar, és a dir, canviant la pela (hauríem de dir l'euro, ara?). Que és que no saben fer pancartes, pamflets o alguna altra mena de protesta menys grollera? Les excuses que donaven aquests individus (tots baixets, per cert) eren que si allò bellugava massa, que si hi havia massa tombs... Quina barra! Si tothom sap que els autocars articulats són els més idonis per fer carreteres plenes de revolts i, sobretot, que tinguin pujades! Esperem que no es torni a repetir un

expectacle com aquell...

El 2dg canvia de format

EL FIGAROT sempre ha destacat per treure notícies de rabiosa actualitat i per les primícies que ha publicat. Aquest número no en serà cap excepció. A causa de les queixes que ha tingut el programa de castells, hem sabut que la direcció de Televisió de Catalunya ha decidit de substituir-lo per un de nou que serà una combinació de *El Dos de Nou* i *Crònica Marciana*. D'aquesta manera ens deslliurarem de l'Agustí i la Rita per haver escollit un títol tan desencertat i no començar mai puntualment, a dos quarts de nou. El nou espai televisiu barrejarà el món de la faràndula i dels castells, tal com es pot comprovar observant-ne els presentadors, i diuen que tindrà un títol prou suggerent: Castells, tetorres i pilars!

Els altres cracks també llegeixen El FIGAROT

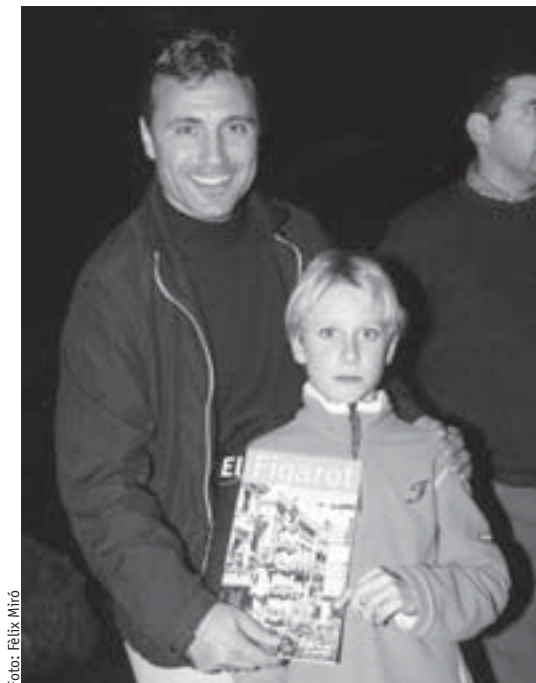

Foto: Félix Miró

Foto: M. Rosa Ferré

El pare Ricarte i el Serra, dos amics castellers que ens han deixat

EM

Josep Ricarte i Grau

Antoni Serra i Miret

El 30 de març d'enguany, va morir a Vilafranca Josep Ricarte i Grau. Nascut el 1907, hauria complert els 97 anys amb aquest número de El Figarot ja al carrer. Va entrar a la colla un any després de la seva fundació de la mà de Josep Maria Insenser i Arnet, un dels cofundadors. No debades treballava a l'antiga farinera del costat de l'estació del ferrocarril. En aquella època també era un dels membres destacats dels Castellers de Vilafranca el seu amic Sendo Ventura, que era precisament l'encarregat de la fàbrica en qüestió. Altres membres de la seva camarilla foren l'Astasi i el Melxor, entre d'altres.

Josep Ricarte, pare del nostre company homònim, més conegut com el Gardet, havia fet de primeres mans en nombroses ocasions i, tot i la seva envergadura notable, també havia parat a baixos algun castell de la primera època. Destacava pel seu caràcter afable, incapaç de portar mai cap problema, sempre disciplinat i complidor fins que va poder. Li agradava de viatjar amb la colla i, a redós d'aquesta, va conèixer París, Ginebra, l'Alguer, la ciutat de Mallorca i diverses viles del País Valencià. El 21 de novembre del 1981 fou mereixedor, juntament amb l'Alejo Fleitas, de la distinció de casteller de soca-rel, que li fou lliurada per l'aleshores cap de colla, Carles Domènech, a la platea del Casal de Vilafranca.

Gairebé un mes després, el 27 d'abril, ens

deixava l'Antoni Serra i Miret, el popular carnisser de Guardiola, on preparava les seves acreditades botifarres i altres menes de forma artesanal. Tenia 46 anys i, tot i que amb intermitències, sempre va mostrar afició pels castells i estima a la colla, amb la qual es va estrenar l'any 1984. Si no ens falla la memòria, el recordem parant a segons un pilar de quatre, sembla que fou a Carcaixent, l'any 1985. Abans, però, ja havia viatjat fins a Roma quan vam assistir a la beatificació del Pare Manyanet, fundador de la congregació dels pares del Col·legi de Sant Ramon.

El Serra sempre va fer proselitisme casteller. Tota la canalla que entrava a la seva botiga era convidada invariablement a fer d'enganxa dels Castellers de Vilafranca. Hi tenia penjades tota una colla de fotografies dels nostres èxits més sonats. Fanàtic del Barça, les disparades de coets en les grans victòries barcelonistes eren més que sonades. També col·laborava altruísticament amb els seus productes quan alguna festa o celebració requeria els seus serveis.

Després de patir dues operacions d'estómac, en la segona hi hagué complicacions, agreujades per una mala circulació a les cames i una infecció que acabà amb les seves forces. La seva pèrdua fou molt sentida, tant a Guardiola com a d'altres indrets de la comarca, on era molt conegut.

Reposin en pau ambdós castellers i amics.

Foto: Fèlix Miró

Nou èxit de participació a la Pedalada Verda ⬆

Foto: Fèlix Miró

Festa dels anys 60 a Cal Figarot ⬆

Foto: Fèlix Miró

Pere Joan Torné, Salvador Montaner i Biel Senabre, soca-rels 2003 ⬆

Foto: Fèlix Miró

Sopar de la colla 2003 ⬆

Foto: Fèlix Miró

Passen els Reis ⬆

Foto: Fèlix Miró

Elecció del nou cap de colla ⬆

Foto: Fèlix Miró

Nova junta i tècnica de la colla ⬆

Foto: M. Rosa Ferré

Visita de la Comissió del Centenari del FC Vilafranca ⬆

Foto: Fèlix Miró

Torre de nou amb folre, manilles i escamarlans ⬆

Foto: Fèlix Miró

Els Pets omplen el pavelló firal ⬆

L'altra cara dels castellers

Alistair Purnell, «Fred»

Miquel Gallart

«Catalunya i Austràlia tenen moltes similituds, però a una escala molt diferent»

El casteller a qui he tingut el plaer d'entrevistar és un personatge peculiar per molts aspectes, però el que més en destacaria, sens dubte, és la seva procedència: Austràlia. L'Alistair Purnell, molt més conegut com a Fred, va néixer en aquest immens país fa trenta i escaig anys, i ja en fa sis que viu plenament integrat al Penedès, els mateixos que fa que és membre de la colla. Des del seu domicili actual, el seu palau/ruïna (així l'anomena) de les Cases Blanques, al terme municipal de l'Arboçar, he pogut saber alguna cosa més de l'autoanomenat «cap de guiris».

Com vas arribar al Penedès?

«Vaig conèixer un penedesenc a Austràlia fent la verema i, després de la verema, vaig viatjar aquí per tres mesos, per la Festa Major de Vilafranca de 1998».

I al món dels castells com hi vas entrar?

«Quan vaig arribar aquí, el meu amfitrió va marxar a fora a treballar i els seus amics em van fer de cangur, i quasi tots anaven a assaig amb la colla verda. El David em va agafar un dia, em va posar a la pinya i ja està ..., i encara tinc el mateix nivell d'al·lucinació des d'aquells moments fins avui amb els castells».

Què fas quan no vas als castells?

«Sóc jubilat. Financerament, això no funciona perquè de tant en tant haig de treballar. Normalment estic fent coses de jardineria, dissenyant i construint jardins. També he anat a fer de cambrer, paleta, pintor, pagès, treballador de celler i ginecòleg».

Què tenen en comú Austràlia i Catalunya? I en què es diferencien més?

«Tenen moltes similituds, però a una escala molt diferent. Aquí hi ha molta gent i poc espai; allà, poca gent i molt d'espai».

Com veus els catalans?

«Molt catalans, en la seva manera totalment. Són una mica més reservats que els australians i una mica més conservatius. Aquest és el resultat d'una història molt diferent. M'agrada molt el sentit de llibertat per a Catalunya i per a qualsevol persona que té el seu identitat pròpia».

Has trobat en el Penedès un lloc per quedar-te o ho veus com una estació més en el teu viatge?
«Sóc nòmada».

Si mai anem a Austràlia, què ens recomanes?

«Western Austràlia. Jo crec que és el menys conegut, no està fora de les rutes turístiques però quasi. És un paradís, la terra és molt dura, el clima és molt dur, el paisatge és surrealista i no hi ha ningú».

I si haguéssim de triar una ciutat?

«Melbourne. És de puta mare ... Molta música, molt bon menjar, molta vida ..., i és superverd».

Quin mitjà de transport prefereixes? (pregunta sol·licitada)

«Les vespes. Em mola molt la llibertat que ofereixen a una velocitat que no perd la vista. El disseny d'aquesta moto (jo sóc dissenyador, sóc arquitecte paisatgista) va ser una revolució en el seu moment».

Arquitecte paisatgista? Això no és gaire conegut aquí, oi?

«La professió és molt jove aquí. Normalment aquestes feines són fetes per arquitectes, però la situació està canviant lentament. Aquesta professió ja va sortir als anys 20 o 30 als Estats Units, i va arribar a Austràlia als anys 60 o 70 com un profi independent, com un escola de disseny».

Canviant de tema, et va resultar difícil adaptar-te al tipus de vida d'aquí?

«No. L'idioma sí, en principi, però vaig sobreviure. M'encanta la manera de menjar d'aquí i l'horari del dia... i de la nit».

A part de Catalunya i Austràlia, on més has viscut?

«A França, a la Dordonya, en el meu primer viatge a Europa. Durant cinc mesos vaig viure en un poble que es diu Ribérac. La resta de vacances, a Indonèsia (Bali), i des d'aquí he viatjat una mica per Europa: Alemanya, Bèlgica i Holanda. A Austràlia vaig viure set anys a Perth, que és a 4.000 km. És com un altre país, és la mateixa distància que de Barcelona a Tbilissi (Geòrgia)».

Un desig...

«Poder treballar on i quan vulgui ..., i viatjar més».

Ja fa temps que ets aquí. En general, t'agrada el tipus de festa que et pots trobar a Vilafranca?

«M'encanta la música i a Vilafranca és molt difícil trobar la música en directe i de qualsevol estil i qualsevol dia ..., com a Melbourne».

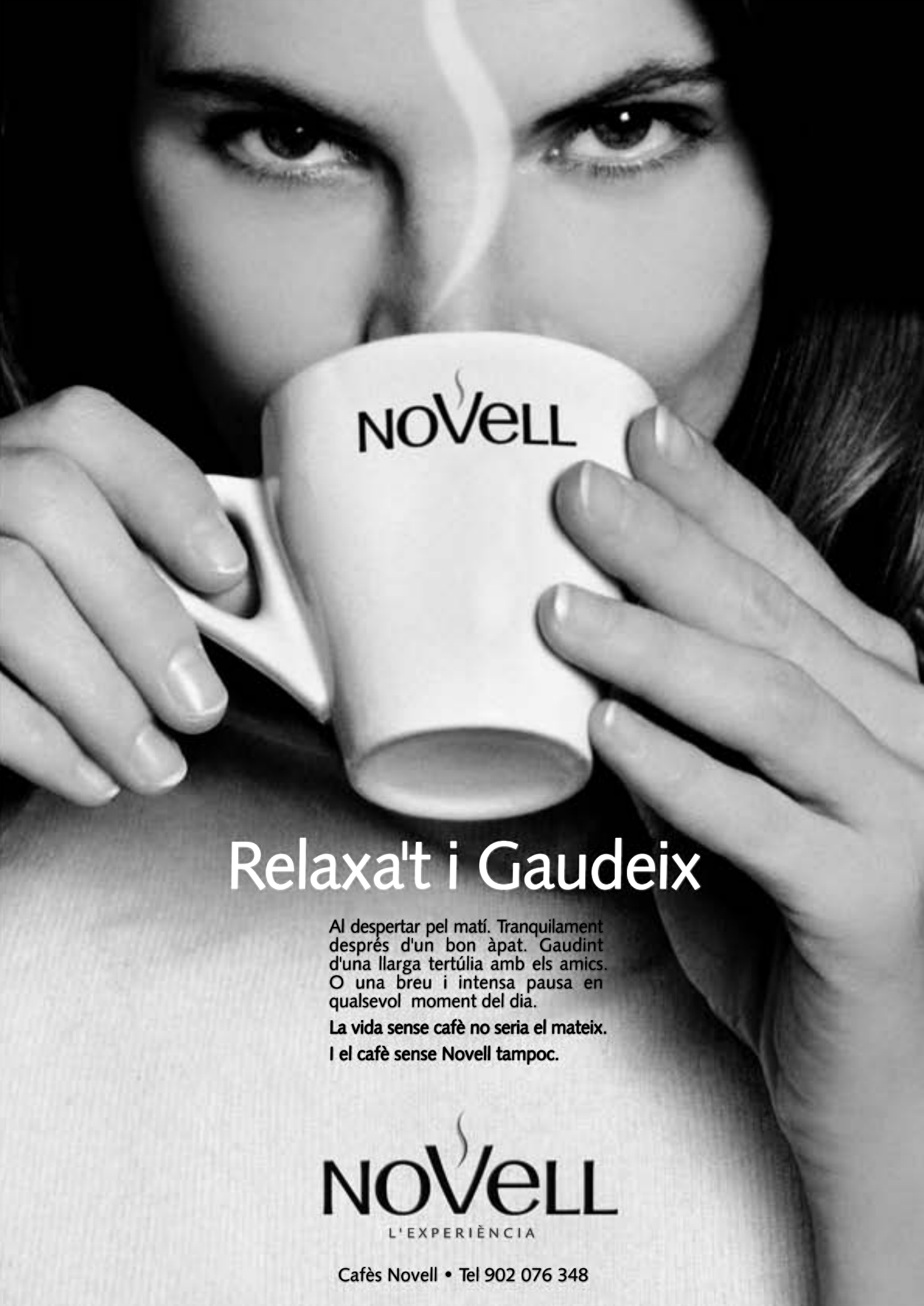
Una de les teves obres en curs és el jardí de Cal Figarot. Com està el tema?

«El jardí està millorant. Crec que estic fent coses allà que no s'han fet durant molts anys, com millorar els terres o plantar, i últimament estic muntant sistemes de filtració ecològics dels estanys. No està acabat. El meu intent és establir un jardí amb poc manteniment però que també sembli luxós com un oasi. Fàcilment és el millor local d'assaig d'una colla del món casteller i jo sento que el meu rol allà com a jardiner ha ajudat a donar al jardí una bona cara, amb sort!».

I ja per acabar. Si una altra colla et volgués contractar per dissenyar o construir un jardí, ho acceptaries?

«Sí, però depèn de quina colla per pocs diners i depèn de quina colla, per molts».

NOVELL

Relaxa't i Gaudeix

Al despertar pel matí. Tranquilament
després d'un bon àpat. Gaudint
d'una llarga tertúlia amb els amics.
O una breu i intensa pausa en
qualsevol moment del dia.

La vida sense cafè no seria el mateix.
I el cafè sense Novell tampoc.

NOVELL
L'EXPERIÈNCIA

Cafès Novell • Tel 902 076 348

Oferim un servei de **qualitat**,
amb les **tecnologies** més avançades,
en **expansió** permanent,
creant i millorant **productes** amb
solucions per respondre a les teves necessitats,
i reinvertint els beneficis a la **societat**.

**Som la tercera caixa catalana
i ens apropem a tu.**